

รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ด้านอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม
ณ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร

จัดทำโดย
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม
สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สรุปรายงานการศึกษาคุณาณด้านค้ำอุตสาหกรรมและเจรจาทุรกิจ เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม	๑
ความเป็นมา	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษาคุณาณ	๒
เป้าหมายการศึกษาคุณาณ	๒
ประโยชน์ที่ได้รับ	๒
๑. ศึกษาคุณาณด้านเกี่ยวกับกระบวนการผลิต เครื่องจักรกล ณ บริษัท แคตเตอร์ฟิลล์ จำกัด เมืองนาโกย่า	๓
๒. ศึกษาคุณาณกระบวนการผลิตยานยนต์ ณ ศูนย์โตโยต้า ประเทศญี่ปุ่น	๑๕
๓. ศึกษาคุณาณกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ณ ศูนย์โอทอป เมืองเซโตะ	๑๕
๔. คณะกรรมการเข้าเยี่ยมชมการวะกงสุลใหญ่ประจำประเทศญี่ปุ่น เมืองโอซาก้า	๒๒
ภาคผนวก	๒๖

**สรุปรายงานการเดินทางศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรม
และเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ ประเทศญี่ปุ่น**

ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒

ตามที่คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้ขออนุมัติเดินทางไปศึกษาดูงานด้าน
อุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒
กันยายน ๒๕๕๒ ณ ประเทศญี่ปุ่น

บัดนี้ การเดินทางของคณะกรรมการได้เสร็จสิ้นลงแล้วคณะกรรมการได้
สรุปรายงานผลการศึกษาดูงาน ดังนี้

ความเป็นมา

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม ได้จัดทำแผนงานและโครงการศึกษาดูงาน
ณ ต่างประเทศร่วมกับประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อศึกษาดูงานด้าน
อุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีขึ้นมากมายซึ่งก่อให้เกิดการนำอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ
มาใช้ในกระบวนการผลิต สิ่งหนึ่งที่พัฒนาควบคู่ไปกับเทคโนโลยีเหล่านี้คือ การพัฒนา
ภาคอุตสาหกรรม ที่เริ่มต้นจากการนำเครื่องมือการผลิตต่างๆ มาใช้แทนแรงงานคน ซึ่ง
สามารถผลิตได้อย่างรวดเร็ว มีปริมาณมาก และตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่าง
เพียงพอ เทคโนโลยีได้เอื้อประโยชน์ในหลายๆ ด้านต่อประชากร เช่น ด้านการคมนาคม
ขนส่ง ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ด้านการแพทย์ เมื่อเทคโนโลยีได้เข้ามา มีบทบาท
มากขึ้น ยังเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ธุรกิจภาคอุตสาหกรรมเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นตามลำดับ

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่ตาม
ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ (๓๕) คือ กระทำกิจการ
พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาด
ใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรมซึ่ง
คณะกรรมการเห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการเป็นไปอย่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑ สามารถนำหลักการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม และระบบการควบคุมการผลิตตลอดจนแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรมปรับใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ
- ๒ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีระหว่างไทยกับประเทศญี่ปุ่น

การศึกษาทางด้านอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจ
เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒
ณ ประเทศญี่ปุ่น

๑. คณะกรรมการการอุตสาหกรรมเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับกระบวนการผลิต
เครื่องจักรกล ณ บริษัท แคตเตอร์ฟิลลาร์ จำกัด เมืองนาโกย่า

คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ โรงงานบริษัท
แคตเตอร์ฟิลลาร์ จำกัด ซึ่งทางโรงงานได้บรรยายสรุปภาพรวมการดำเนินงานและ
กระบวนการผลิตของโรงงาน กล่าวโดยสรุป ดังนี้

๑.๑ ความเป็นมา

ในปัจจุบันกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด คือ บริษัท เมโทรแมชีนเนอร์รี่ ซึ่งเป็น
ตัวแทนจำหน่ายและคู่ค้าผลิตภัณฑ์แคตเตอร์ฟิลลาร์แต่ผู้เดียว โดยเป็นผู้จำหน่ายและให้การ
บริการผลิตภัณฑ์ แคตเตอร์ฟิลลาร์ ทุกชนิดและทุกขนาด อันประกอบด้วย เครื่องจักรกล และ
เครื่องยนต์สำหรับงานก่อสร้าง เหมืองแร่ การขนย้ายวัสดุ งานเกษตรกรรม งานป่าไม้
ปิโตรเลียมรวมทั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องยนต์เรือ และเครื่องยนต์สำหรับงานอุตสาหกรรม
นอกจากนี้ ยังจำหน่ายอุปกรณ์ประกอบอื่นๆ สำหรับเครื่องจักรกลแคตเตอร์ฟิลลาร์ และสินค้า
ที่เกี่ยวข้องกัน

๑.๒ แนวทางการดำเนินงานของแคตเตอร์ฟิลลาร์

บริษัท แคตเตอร์ฟิลลาร์ จำกัด เป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องจักรกลงานดิน งานก่อสร้าง
และงานขนย้ายวัสดุ รวมทั้งเครื่องยนต์ดีเซล เครื่องยนต์แก๊สธรรมชาติ และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
ชั้นนำของโลก

แคตเตอร์ฟิลลาร์ ดำเนินนโยบายการขายโดยผ่านตัวแทนจำหน่ายถึง ๒๒๐ บริษัท
ใน ๑๔๐ ประเทศ ซึ่งบริษัทตัวแทนเหล่านี้ดำเนินการบริหารงานขายอย่างเป็นอิสระ

และเป็นที่ยุ้จักกันอย่างดีในเรื่องการขายและธุรกิจบริการ พร้อมทั้งการสนับสนุนหลังการขายโดยที่ไม่มีผู้ใดเทียบเท่า ไม่ว่าจะเป็งานในโรงซ่อม งานสนามหรือบริการด้านอะไหล่ การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น เครื่องตรวจเช็คพิเศษ และอุปกรณ์การทดสอบ ช่วยให้งานซ่อมบำรุงเป็นไปอย่างรวดเร็ว

แคตเตอร์ฟิลลาร์ มีระบบคอมพิวเตอร์เพื่อบริหารคลังอะไหล่และจัดส่งอะไหล่ โดยมีเครือข่ายศูนย์อะไหล่ถึง ๒๒ แห่งทั่วโลก จึงทำให้ แคตเตอร์ฟิลลาร์ สามารถจัดส่งอะไหล่ได้อย่างรวดเร็ว

ด้านการออกแบบที่เป็นมาตรฐานการผลิตอย่างพิถีพิถัน คุณภาพของอะไหล่สูง รวมทั้งการบริการก่อนและหลังการขายที่ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนนั้น ทำให้การผลิตภัณฑ์ภายใต้ชื่อ แคตเตอร์ฟิลลาร์ เป็นหนึ่งเสมอมา จากการที่ แคตเตอร์ฟิลลาร์ ได้สร้างบรรทัดฐานแห่งคุณค่าให้แก่สินค้าจนเป็นที่รู้จักมกคู้กันอย่างดีในวงการอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งคุณค่านี้ส่งผลให้ผู้ใช้เครื่องจักรและเครื่องยนต์ของ แคตเตอร์ฟิลลาร์ ได้รับความผลิตและผลกำไรมากยิ่งขึ้น

ในประเทศไทย แคตเตอร์ฟิลลาร์ ได้จัดตั้งบริษัทในเครือขึ้นเพื่อทำงานร่วมกับ เมโทรแมชีนเนอร์รี่ โดยตรง เพื่อรับใช้และสนองความต้องการของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์แคตเตอร์ฟิลลาร์ให้ดียิ่งขึ้น

๑.๓ ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ของแคตเตอร์ฟิลลาร์

๑) อุปกรณ์งานดินและขนย้ายวัสดุ

แคตเตอร์ฟิลลาร์ มีเครื่องจักรกลหนักหลายชนิดหลายรุ่น และสามารถตอบสนองความต้องการในงานอุตสาหกรรมได้ทุกรูปแบบ ทั้งงานก่อสร้าง เกษตรกรรม

-6-

เหมืองแร่ ป่าไม้ ปิโตรเลียม งานกำจัดขยะ และงานของหน่วยราชการ สำหรับงานขนย้ายวัสดุของลูกค้าทั่วโลก แคตเตอร์ฟิลลาร์ มีเครื่องจักรต่างชนิดและมีความสามารถในการทำงานที่แตกต่างกันออกไปตามประเภทของงาน รวมทั้งหมด ๘๐ รุ่น

๒) เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องยนต์ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมและเครื่องยนต์เรือ

เครื่องยนต์ดีเซลของแคตเตอร์ฟิลลาร์เป็นหนึ่งในสินค้าชั้นนำทั่วโลก ใช้เป็นเครื่องยนต์ต้นกำลังของเครื่องจักรกลหนักแคตเตอร์ฟิลลาร์ทุกชนิด นอกจากนี้ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องยนต์เรือ เครื่องยนต์อุตสาหกรรม แคตเตอร์ฟิลลาร์ยังสามารถเลือกใช้เชื้อเพลิงได้ทั้งน้ำมันดีเซล น้ำมันเตา หรือแก๊สธรรมชาติแล้วแต่ความเหมาะสมและประเภทของการใช้งาน มีขนาดให้เลือกตั้งแต่ ๒๐ แรงม้า ถึง ๘๖๕๕ แรงม้า

๑.๔ กระบวนการทำงานของแคตเตอร์ฟิลลาร์

๑) การเตรียมเครื่องจักร

เครื่องจักรทุกคันก่อนส่งมอบให้แก่ลูกค้า จะต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมเครื่องจักรตามข้อกำหนดในการซื้อ - ขาย พร้อมทั้งทำการตรวจสอบคุณภาพและสมรรถนะของเครื่องจักรแคตเตอร์ฟิลลาร์ อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อเป็นหลักประกันในความมั่นใจในคุณภาพของสินค้าก่อนที่ลูกค้าจะนำไปใช้งาน

๒) การส่งมอบเครื่องจักร

การส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งทุกครั้งจะมีเจ้าหน้าที่เทคนิคของบริษัทฯ ติดตามไปให้การแนะนำ ฝึกสอนวิธีการใช้ และการบำรุงรักษาเครื่องจักร และเครื่องยนต์ของแคตเตอร์พิลลาร์ อย่างถูกวิธี และเป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิตจนมั่นใจว่าพนักงานของลูกค้ามีความเข้าใจ และมีความสามารถในการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องจักรได้เป็นอย่างดี

๓) การเลือกเครื่องยนต์ให้เหมาะสมกับการใช้งาน

แคตเตอร์พิลลาร์มีความพร้อมที่สมบูรณ์แบบในการให้คำแนะนำในการเลือกขนาด และประเภทของเครื่องยนต์ดีเซลแคตเตอร์พิลลาร์ให้เหมาะสมกับการใช้งานของลูกค้า ไม่ว่าลูกค้ามีความต้องการจะใช้เครื่องยนต์ต้นกำลังเพื่องานประเภทใดๆ อาทิ การให้คำแนะนำการเลือกขนาดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าพร้อมการออกแบบห้องเครื่อง เพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานจริง การเลือกขนาดของเครื่องยนต์เรือ เกียร์เรือ หรือใบจักร ทั้งยังสามารถทำการวิเคราะห์ การลงทุนด้านเครื่องยนต์ให้ลูกค้าได้อีกด้วย

นอกจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแคตเตอร์พิลลาร์แล้ว บริษัทฯ ยังมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดเล็กภายใต้เครื่องหมายการค้า “โอลิมเปีย ” ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่แคตเตอร์พิลลาร์ควบคุมและเป็นผู้รับรองคุณภาพและประสิทธิภาพ

๔) บริการติดตั้งและตรวจสอบเครื่องยนต์

การติดตั้งเครื่องยนต์ หากมิได้กระทำอย่างรอบคอบถี่ถ้วนแล้ว อาจเป็นการบั่นทอนประสิทธิภาพและอายุการใช้งานของเครื่องยนต์ นอกจากนี้ ยังสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการทำงานอีกด้วย ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องยนต์ที่ซื้อไปจะได้รับการติดตั้งอย่างถูกต้อง และหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ จึงพร้อมให้บริการทั้งการติดตั้ง การตรวจเช็คและการทดสอบเครื่องยนต์ การบริการติดตั้งเครื่องยนต์เริ่มตั้งแต่การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบแทนเครื่องยนต์ ระบบไอเสีย ระบบระบายความร้อนและการระบายอากาศของห้องเครื่อง และก่อนการส่งมอบเครื่องยนต์ทุกครั้งจะต้องมีการทดสอบและตรวจเช็คการทำงานของเครื่องยนต์ให้ถูกต้องเรียบร้อย สำหรับเครื่องยนต์เรือเช่นกันจะต้องได้รับการปรับ

ระบบต่างๆ ที่สำคัญๆ ก่อนทำการส่งมอบวิศวกรของบริษัทฯ จะออกไปกับเรือเพื่อทดสอบ เครื่องยนต์หลังติดตั้งแล้วทุกครั้ง

๕) การตรวจเยี่ยมเครื่องจักร / เครื่องยนต์

ภายหลังการส่งมอบสินค้าแล้วระยะหนึ่ง บริษัทฯ จะส่งช่างผู้ชำนาญการออก ออกไปตรวจเช็คสภาพเครื่องจักร และเครื่องยนต์อย่างน้อย ๒ ครั้ง ภายในระยะเวลา รับประกัน รวมทั้งให้คำแนะนำในการใช้และการบำรุงรักษา พร้อมกับรายงานการตรวจสภาพ และข้อเสนอแนะสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เครื่องจักร เครื่องยนต์ของแคตเตอร์พิลลาร์ มีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการบริการหลังการขายนั้นได้แก่

๕.๑ บริการตรวจสภาพเครื่องล่างดินตะขาบ

ค่าใช้จ่ายอะไหล่ในระบบเครื่องล่างของเครื่องจักรดินตะขาบ ปกติมีมูลค่า ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักร ดังนั้น ลูกค้าสามารถลดค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ด้วยการปรึกษาและเรียกใช้บริการตรวจเช็คสภาพเครื่องล่างดินตะขาบ โดยไม่คิด ค่าใช้จ่าย เจ้าหน้าที่หน่วยตรวจเช็คสภาพเครื่องล่างดินตะขาบของบริษัทฯ ได้รับการฝึกอบรม และมีประสบการณ์ ตลอดจนความชำนาญสูงในการตรวจสภาพเครื่องล่างดินตะขาบเครื่องจักร แคตเตอร์พิลลาร์ หลังจากได้ทำการตรวจสภาพแล้วเจ้าหน้าที่ของ บริษัทฯ จะทำการบันทึก ข้อมูลต่างๆ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบำรุงรักษา ซ่อม ปรับปรุง

สภาพหรือเปลี่ยนชิ้นส่วนอะไหล่ชุดเครื่องล่าง และด้วยวิธีการตรวจเช็คสภาพเครื่องล่าง ดินตะขabanนี้จึงเป็นวิธีชี้แนะที่จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องจักรในทุกสภาพของการทำงาน

๕.๒ บริการเปลี่ยนสายยางไฮดรอลิก

สายยางไฮดรอลิก XT- ๓ , XT- ๕ และ XT- ๖ ของแคตเตอร์พิลลาร์เป็นสินค้ามาตรฐานสากล เป็นที่นิยมใช้ และเชื่อถือกันอย่างกว้างขวาง สายยางไฮดรอลิกของแคตเตอร์พิลลาร์สามารถถอดเปลี่ยนหัวต่อได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหัวต่อใหม่ จึงเป็นการช่วยประหยัดอย่างยิ่ง

สายยางไฮดรอลิก XT ของแคตเตอร์พิลลาร์สามารถนำไปใช้กับเครื่องจักรกลหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับงานอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้ด้วย นอกจากนี้ สายยางไฮดรอลิกชนิดความดันสูง แคตเตอร์พิลลาร์ยังได้ผลิตสายยางไฮดรอลิกชนิดความดันต่ำและความดันปานกลางเพื่อให้ลูกค้าสามารถเลือกใช้ได้ตามความจำเป็นและสามารถใช้ในงานอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

๑.๕ ประสิทธิภาพภาคการผลิตและการบริการ

๑) ความพร้อมเพรียงด้านอะไหล่

ทางบริษัทฯ ได้สต็อกอะไหล่ไว้มีมูลค่ามากกว่า ๔๐๐ ล้านบาท เพื่อบริการให้แก่ลูกค้าของบริษัทฯ นอกจากนี้บริษัทฯ ยังได้จัดสต็อกอะไหล่ไว้ตามศูนย์ฯ ของบริษัทฯ ถึง

๓๐ แห่ง และมีการจัดการด้านอะไหล่อย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบคอมพิวเตอร์สมบูรณ์แบบ และการจัดตั้งที่รวดเร็วเป็นบริการที่สมบูรณ์และพร้อมเพียงที่สุดของบริษัทฯ นอกจากนี้ ยังได้รับการสนับสนุนเครือข่ายคลังอะไหล่ของแคตเตอร์ฟิลลาร์ทั่วโลก เช่น ที่ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น

คลังอะไหล่ของแคตเตอร์ฟิลลาร์ ที่สิงคโปร์เป็นหนึ่งในคลังอะไหล่ เครื่องจักร เครื่องยนต์ที่ทันสมัยและใหญ่ที่สุดในเอเชียมีอะไหล่ของแคตเตอร์ฟิลลาร์ กว่า ๒๐๐,๐๐๐ รายการ ในกรณีที่มีอะไหล่บางรายการในประเทศใดไม่เพียงพอสามารถจัดหาได้จาก เครือข่ายคลังอะไหล่ได้ทันที

๒) โรงซ่อมที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยครบครัน

โรงซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ของแคตเตอร์ฟิลลาร์ นั้นมีอุปกรณ์และ เครื่องมือเพื่อการซ่อมที่ทันสมัยครบครันพร้อมช่างผู้ชำนาญการ ซึ่งได้รับการฝึกอบรมในระบบ แคตเตอร์ฟิลลาร์ ที่จะบริการซ่อมให้ได้คุณภาพที่ดีตามมาตรฐานของแคตเตอร์ฟิลลาร์ เช่น เครื่องเชื่อมพอกชิ้นส่วน เครื่องล้างดินตะขาบแบบอัตโนมัติ เครื่องตรวจสอบปั้มน้ำมัน เชื้อเพลิงและหัวฉีด เครื่องทดสอบแรงม้า และเครื่องทดสอบระบบไฮดรอลิก เป็นต้น

สำหรับบริการซ่อมภาคสนาม บริษัทฯ มีช่างผู้ชำนาญการให้บริการซ่อมแก้ไขปัญหาในสนามกว่า ๔๐๐ คน พร้อมทั้งเครื่องมือ ยานพาหนะ และเครื่องมือสื่อสารซึ่งประจำอยู่ที่ในส่วนกลางและศูนย์ฯ ต่างๆ มากมาย

การรับเหมาซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องยนต์ สำหรับงานโครงการใหญ่ๆ บริษัทฯ มีบริการรับเหมาซ่อมและบำรุงรักษาโดยมีช่างผู้ชำนาญการประจำตลอด ๒๔ ชั่วโมง พร้อมรับประกันความพร้อมในการใช้งานของเครื่องจักร เครื่องยนต์

๓) การตรวจวิเคราะห์น้ำมันหล่อลื่น

การวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำมันหล่อลื่น จะตรวจสอบวิเคราะห์น้ำมันหล่อลื่น ๒ ประเภท คือ

๑) ตรวจเช็คการสึกหรอของชิ้นส่วนภายในของเครื่องยนต์ ระบบส่งกำลังชุดเฟืองขับท้ายและระบบไฮดรอลิก โดยการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เรียกว่า (Atomic Absorbtion Spectrophotometer) เพื่อตรวจดูจำนวนเศษโลหะอันเกิดจากการสึกหรอที่ปะปนอยู่ในน้ำมันหล่อลื่นจากข้อมูลการวิเคราะห์ทั้งหมดทางบริษัทจะทำรายงานผลให้ลูกค้าทราบและแนะนำถึงสภาพของชิ้นส่วนประกอบต่างๆ เพื่อวางแผนการซ่อมก่อนชำรุดเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย

๒) การวิเคราะห์สภาพน้ำมันหล่อลื่นโดยการใช้เครื่อง อินฟราเรด สเปกโตรมิเตอร์ (Infrared Spectrometer) วิเคราะห์สภาพของน้ำมันว่ายังมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้การหล่อลื่นและทำความสะอาดเครื่องยนต์ได้หรือไม่ การวิเคราะห์แบบอินฟราเรดนี้ จะสามารถช่วยให้เจ้าของเครื่องจักรกลนั้นๆ หลีกเลี่ยงการเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมเครื่องยนต์ ในราคาสูง เนื่องจากการใช้น้ำมันหล่อลื่นหมดประสิทธิภาพแล้ว

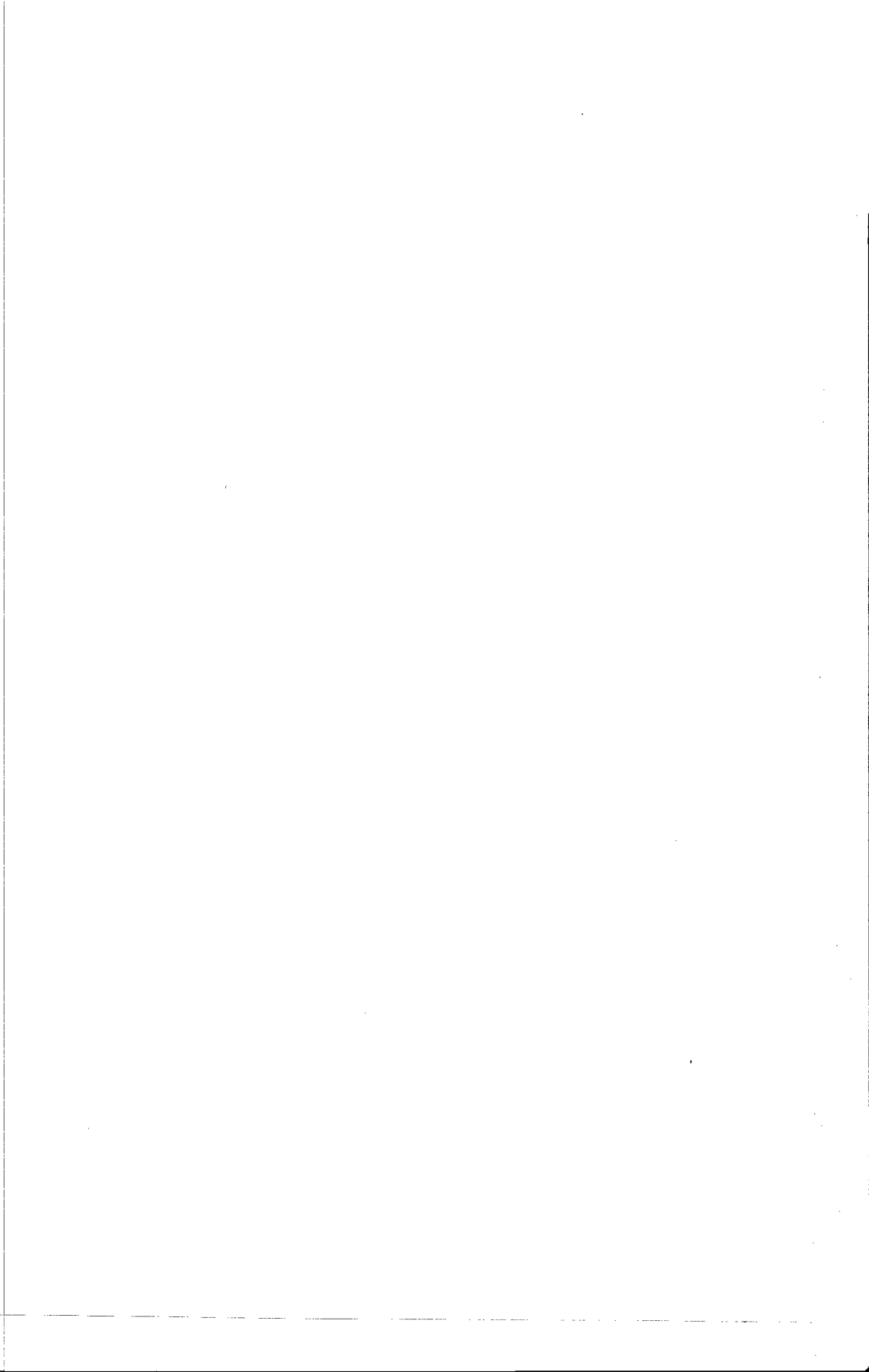
๑.๖ แนวทางในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงซ่อมผลิตภัณฑ์แคต

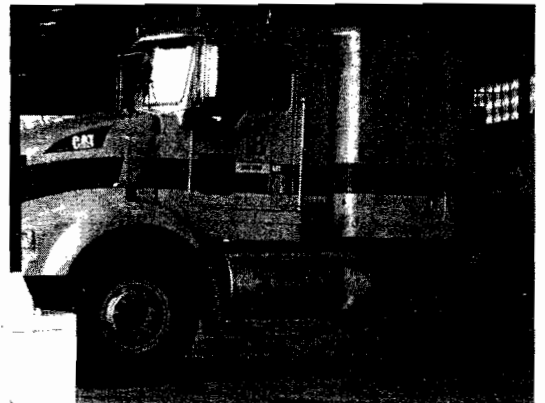
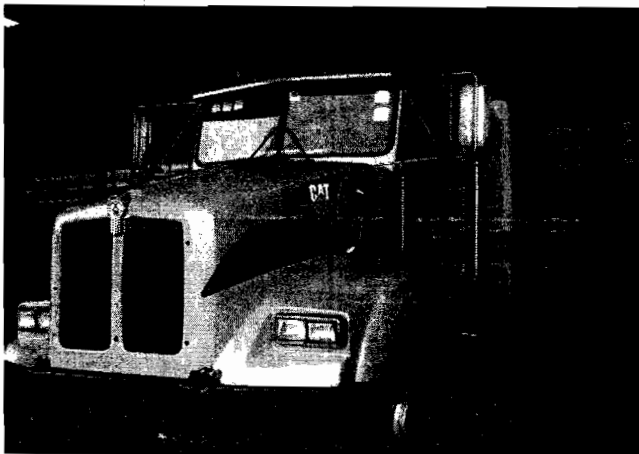
เตอร์ฟิลตาร์ท

ในส่วนของโรงซ่อมของแคตเตอร์ฟิลตาร์ทได้รับรองมาตรฐานคุณภาพ ISO 9001 : 2000 และได้รับการรับรองเรื่องการควบคุมสิ่งปนเปื้อนและความสะอาดในการซ่อมระดับ 3 ตามมาตรฐาน แคตเตอร์ฟิลตาร์ท นอกจากนี้มีการสร้างสภาพแวดล้อมในพื้นที่โรงซ่อมให้เป็นธรรมชาติ ด้วยการปลูกต้นไม้ และ ระบบน้ำไหลวนรอบพื้นที่โรงซ่อม

ภาพการศึกษาดูงาน ณ บริษัทแคตเตอร์ฟิลล์ จำกัด

๒. คณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงานกระบวนการผลิตยานยนต์ ณ ศูนย์ โตโยต้า ประเทศไทยปุ่น

๒.๑ ประวัติความเป็นมา

โตโยต้า มอเตอร์ คอร์ปอเรชั่น เริ่มก่อตั้งเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๗๖ (ค.ศ. ๑๙๓๓) เมื่อบริษัทผลิตเครื่องทอผ้า โตโยคานาโดย คิชิโระ โตะโยะคะ ได้ทำการตั้งแผนกใหม่ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ (ค.ศ. ๑๙๓๔) เพื่อทุ่มเทให้กับการพัฒนาเครื่องยนต์ Type A ซึ่งได้นำไปใช้ใน Model A1 ซึ่งเป็นรถยนต์นั่งคันแรกของบริษัทในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ (ค.ศ. ๑๙๓๕) และรถบรรทุก G1 ในเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน ซึ่ง Model A1 ได้พัฒนามาผลิตเพื่อการค้าเต็มรูปแบบซึ่งคือ Model AA ในปี พ.ศ. ๒๔๗๙ (ค.ศ. ๑๙๓๖)

๒.๒ ผลการดำเนินงานของโตโยต้า

ในปีพ.ศ. ๒๕๔๙ โตโยต้าได้ถูกจัดลำดับโดยนิตยสาร Fortune ให้เป็นบริษัทผู้ผลิตรถยนต์อันดับสองของโลก รองจากบริษัท GM และในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โตโยต้าก็สามารถทำยอดขายทั่วโลกได้สูสีกับ GM แต่ที่น่าสนใจก็คือ ผลการดำเนินการในเชิงกำไรของโตโยต้าเพียงบริษัทเดียวมีมากกว่า บริษัท GM รวมกับ Ford และ Chrysler ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโตโยต้ามีผลประกอบการที่ดีมาก ซึ่งจากหนังสือ วิถีแห่งโตโยต้า ได้สรุปว่าเหตุที่ โตโยต้าสามารถดำเนินธุรกิจได้ดีเพราะการใช้ระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพที่คิดค้นโดย โตโยต้า ที่มีชื่อว่า ระบบการผลิตแบบโตโยต้า ที่ประกอบด้วยการดำเนินการผลิตแบบทันเวลา (Just in Time) และการดำเนินการด้านการบริหารคุณภาพ (Kaizen) ตลอดจนมีการดำเนินการตามปรัชญาที่มั่นคง (Consistent Purpose) ซึ่งถือได้ว่าเป็นการดำเนินการตามวิถีแห่งโตโยต้า (Toyota Way)

๒.๒ แนวทางและกระบวนการผลิตยานยนต์ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

โตโยต้า มอเตอร์ เป็นบริษัทผลิตรถยนต์จากประเทศญี่ปุ่น มีฐานการผลิตที่เมืองโตโยต้า จังหวัดไอจิ ยี่ห้อรถยนต์ในเครือได้แก่ โตโยต้า, เล็กซัส (Lexus), ฮีโน่ (Hino), ไคฮัตสึ (Daihatsu) โตโยต้า มอเตอร์ เป็นผู้ผลิตรถยนต์อันดับหนึ่งของญี่ปุ่น และเป็นอันดับหนึ่งของโลก ซึ่งโตโยต้ามีความสามารถในการผลิตรถได้ประมาณแปดล้านคันต่อปี และเป็นบริษัทที่ให้กำเนิด ระบบการผลิตแบบโตโยต้า (Toyota Production System: TPS) และ วิถีแห่งโตโยต้า (Toyota Way) ที่โด่งดังไปทั่วโลก

๒.๓ ตัวอย่างยานยนต์เพื่ออนาคต

โตโยต้ายังได้สร้างศูนย์รวมเทคโนโลยีแห่งอนาคต ซึ่งอยู่ในนาโกย่า ที่เรียกว่า Toyota Kaikan ที่แห่งนี้รวมงานวิจัยอันทันสมัยเกี่ยวกับรถ ไม่ว่าจะเป็นรถที่ผลิตจากจักรกลเพื่อสิ่งแวดล้อม รถป้องกันอุบัติเหตุที่มีระบบชนแล้วคนถูกรชนไม่ได้รับบาดเจ็บสาหัส ระบบ

ป้องกันความปลอดภัยให้คนขับ ตลอดจนหุ่นยนต์สามารถมุ่งใจให้ได้มี
ความสนใจได้เป็นอย่างดี

ภาพการศึกษาดูงาน ณ ศูนย์โตโยต้า ประเทศไทย

๓. คณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงานกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ณ ศูนย์โอทอป เมืองเซโตะ เพื่อศึกษาดูงานขั้นตอนการผลิตของศูนย์โอทอปเกี่ยวกับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

๓.๑ ประวัติความเป็นมา

แหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผา ตั้งอยู่ที่ เมืองเซโตะ ซึ่งอยู่ใกล้กับเมืองนาโงย่า เดินทางโดยรถไฟเพียง ๓๐ นาที เป็นศูนย์กลางของเหล่าผู้ประกอบการเครื่องปั้นดินเผาขนาดใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น มีเตาเผาแบบท้องถิ่น ทิวทัศน์เมืองจะพบร้านค้าต่างๆ ที่ขายเครื่องปั้นดินเผา โทโกนะเมะยากิ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมานาน

การผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่เก่าแก่เป็นประวัติศาสตร์อันยาวนานในประเทศญี่ปุ่น มีอยู่ด้วยกัน ๖ เตา เรียกตามชื่อเมือง อันได้แก่ แทมบา อิชิเซน บิเซน เซโตะ โดโกนาเมะ และชิการากิ แต่ละเมืองมีรูปแบบและเอกลักษณ์เฉพาะ ของเนื้อดิน รูปแบบของภาชนะ รูปแบบของเตา วิธีการเผาและน้ำมันเคลือบที่ได้ ซึ่งความแตกต่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะนี้ทำให้เครื่องเคลือบปั้นดินเผาในแต่ละเมืองมีความงดงาม โดดเด่นแตกต่างกันไป

๓.๒ กระบวนการผลิต

งานเครื่องปั้นดินเผาของชาวญี่ปุ่น มีการทำอย่างต่อเนื่องและยาวนาน เตาที่ใช้ในการเผาเป็นเตาเก่าแก่แบบดั้งเดิม ใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิงเรียกว่า เตาอาอากานาเมะ และเตาโนโบริกามะ ซึ่งในปัจจุบันแม้ว่าเทคโนโลยีจะก้าวหน้ามีทั้งเตาที่เป็นไฟฟ้า และเตาที่ใช้แก๊สต่างๆ เป็นเชื้อเพลิงแล้วก็ตาม แต่ชาวญี่ปุ่นยังคงชื่นชมนิยมเครื่องปั้นดินเผาที่ได้จากเตารูปแบบเก่าทั้งสองแบบนี้อยู่ เนื่องจากเคลือบได้เป็นธรรมชาติ เพราะเตาเผาอาอากานาเมะ และเตาโนโบริกามะนั้นมีความแตกต่างในการผลิตเครื่องปั้นดินเผาแต่ละแบบ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ปริมาณออกซิเจนและอากาศภายในเตา ปริมาณของไม้ที่ใช้เผา ชนิดของไม้ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง จังหวะและช่วงเวลาในการโยนฟืน การควบคุมอุณหภูมิ ปริมาณภาชนะในเตา เป็นต้น เตาเผาอาอากานาเมะถูกใช้อย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นเตาสำคัญที่ผลิตเครื่องปั้นดินเผาประวัติศาสตร์ของชาวญี่ปุ่น โดยเฉพาะสำหรับช่างปั้นที่มีความขึ้นชมนิยมศิลปะความงามแบบธรรมชาติและลัทธิแห่งเซนที่เน้นความสงบเรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความสมบูรณ์แห่งชีวิต

๓.๔ อุปกรณ์การผลิตและเครื่องปั้นดินเผาประเทศไทยปุ่น

๓.๕ ภาพการศึกษาดูงาน ณ ศูนย์โอทอปเกี่ยวกับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ณ เมืองเซโตะ

๔. คณะกรรมการเดินทางเข้าเยี่ยมคารวะกงสุลใหญ่ประจำประเทศ ญี่ปุ่น ณ เมืองโอซาก้า

คณะกรรมการได้เดินทางเข้าเยี่ยม นายสุพจน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา กงสุลใหญ่ประจำประเทศญี่ปุ่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น ในวันจันทร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ กล่าวโดยสรุป ดังนี้

๔.๑ ประเทศญี่ปุ่นมีประชากรประมาณ ๑๒๖ ล้านคน อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีรายได้ต่อหัวเป็นอันดับ ๒ ของโลกรองจากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีรายได้ต่อหัวที่ ๓๔,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ต่อคน ต่อปี ประเทศไทยอยู่ในอัตราน้อยกว่า ๑๐ เท่า คือ ๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อคน ต่อปี

๔.๒ เขตย่านโอซาก้าเป็นแหล่งอุตสาหกรรมอันดับ ๒ รองจากเมืองโตเกียว โอซาก้าสามารถสร้างรายได้มวลรวม ๑ ล้านล้าน จากยอด GDP ทั้งประเทศ ๕ ล้านล้าน

๔.๓ เมืองโอซาก้า เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ผลิตภัณฑ์ของ PANASONIC SONY SHARP รวมถึงแบตเตอรี่ลิเทียมที่นำมาใช้ในรถยนต์ HYBRID

๔.๔ ประเทศไทยต้องการให้ประเทศญี่ปุ่นให้ความสนับสนุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปลอดมลพิษ (GREEN INDUSTRY) ซึ่งเป็นแนวทางเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัจจุบัน และอนาคตให้มุ่งสู่การเป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” โดยอุตสาหกรรมหลักที่ต้องเร่งพัฒนาเพื่อรองรับกระแสโลกสีเขียว คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ผลิตที่ต้องการแข่งขันได้ในตลาดโลก เนื่องจากการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ถูกนำมาเป็นประเด็นในการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับระหว่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้า และมีแนวโน้มที่กฎ ระเบียบเหล่านี้จะเพิ่มมากขึ้นในแง่ปริมาณและความเข้มงวด นอกจากนี้ ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีจำนวนมากขึ้นทุกวัน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกทิ้งเพราะหมดอายุการใช้งาน หรือการก้าวตามความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ยังจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนหากไม่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๕ ประเทศญี่ปุ่นต้องการให้ประเทศไทย เป็นฐานในการผลิตสินค้า อุตสาหกรรมส่งไปยังประเทศจีน ออสเตรเลีย อินเดีย เนื่องจากถ้าประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้ส่งตรง สินค้าเหล่านั้นจะมีกำแพงภาษี ส่วนประเทศไทยไม่เสียภาษีเนื่องจากเป็นสมาชิก WTO แต่จะ ได้รับผลตอบแทนในส่วนของค่าแรงงาน

๔.๖ คุณภาพของประชากรญี่ปุ่นดีกว่าประชากรประเทศไทยและประเทศ สหรัฐอเมริกา แต่หากเป็นเรื่องการศึกษาและระเบียบ วินัย ประเทศญี่ปุ่นจะดีเด่นในเรื่อง ดังกล่าวมากกว่า ซึ่งนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของประเทศญี่ปุ่นจึงต้องการแก้ไขคุณภาพจึงเร่ง สร้างเสริมเรื่องการศึกษาจากเดิมเรียน ๙ ปีเพิ่มเป็น ๑๒ ปี

๔.๗ เนื่องจากการรักษาระเบียบ วินัยและเคารพกฎจราจร ของประชากรในประเทศ ญี่ปุ่นจึงทำให้อุบัติเหตุในประเทศญี่ปุ่นเกิดขึ้นน้อย นอกจากนี้มาตรการการลงโทษที่เข้มงวด เช่น มาตรการจับปรับผู้เมาสุราแล้วขับรถปรับเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และปรับทุกคนใน รถยนต์คันดังกล่าวด้วยในอัตราที่เท่ากันรวมถึงปรับร้านขายสุราที่ขายให้กับผู้ขับขีที่เมาสุราด้วย

๔.๘ จำนวนประชากรญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทยมีประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน แต่จำนวน ประชากรไทยที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นมีประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน

ประเด็นที่ทางกงสุลใหญ่ได้ฝากให้ทางกรมวิสาหกิจช่วยดำเนินการ คือ

ประเทศญี่ปุ่นต้องการให้ประเทศไทยส่งช่างไทยมาที่สวนสัตว์โอซาก้าเนื่องจาก ช่างในสวนสัตว์ประเทศญี่ปุ่นขณะนี้มียุมากถึง ๕๕ ปี และที่ผ่านมาได้ดำเนินการขอช่างมาที่ ประเทศไทยแล้วตามระเบียบราชการอย่างต่อเนื่องถึง ๗ ปีแต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ จึง ดำเนินการผ่านทางเอกชน โดยติดต่อทางจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างทำการตรวจ DNA ของช่างเพื่อป้องกันปัญหากลุ่ม NGO ที่จะต่อต้านและกล่าวหาว่านำช่างป่าออกนอกประเทศ นอกจากนี้ยังคิดขจัดปัญหารัฐบาลไทยไม่อนุมัติให้มีการส่งออกช่างดังกล่าวได้ แต่ขณะนี้ทาง ญี่ปุ่นได้เตรียมการสร้างโรงเก็บช่างเพื่อรองรับช่างไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งประเทศญี่ปุ่นได้ คาดหวังว่าจะนำช่างมาเพื่อเป็นสื่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นต่อไป

- คณะกรรมการร่วมรับประทานอาหารและมอบของที่ระลึกแก่กงสุลใหญ่

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการและผู้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรม
และเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ ประเทศญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ ๑๙ -๒๒ กันยายน ๒๕๕๒

กรรมการ

๑. นายสุชาติ ตันติวิชชานนท์	ประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
๒. นายสมควร โอบอ้อม	รองประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม คนที่หนึ่ง
๓. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	รองประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม คนที่สี่
๔. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายธรา ปิตุเตชะ	กรรมการ
๖. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	กรรมการ
๗. นายณรงค์ จันทนดิษฐ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

ที่ปรึกษา และเลขานุการประจำคณะกรรมการ

๑. พต.อ.ไวยสุรีย์ สิงหนาท	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๒. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ

เลขานุการคณะเดินทาง

๑. นางสาวธิตมา เสงว	นิติกร ๓ กลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
๒. นางทรงลักษณ์ วิมลชัยธีรสกุล	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๖ กลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

ผู้ร่วมเดินทางไปประสานการศึกษาดูงาน

๑. นายสมชาย นันทิเกียรติกุล
๒. นางสาวภัทรินทร์ ลือกาญจนวนิช
๓. นายศิระ วงศ์วิทยานันท์
๔. นางโชติมา วงศ์วิทยานันท์
๕. นางสาวมณีรัตน์ เร่งสมบูรณ์สุข
๖. นายฉัตรชัย ปิตุเตชะ
๗. นางธัญพร มุ่งเจริญพร

ข้อมูลทั่วไปประเทศญี่ปุ่น

ในภาษาญี่ปุ่น ชื่อประเทศญี่ปุ่นเรียกว่า นิปปง (**にっぽん**) หรือ นิสง (**にほん**) ซึ่งใช้กันจิตัวเดียวกันคือ **日本** คำว่านิปปง มักใช้ในกรณีที่เป็นทางการ ส่วนคำว่า นิสง จะเป็นศัพท์ที่ใช้โดยทั่วไป สันนิษฐานว่าประเทศญี่ปุ่นเริ่มต้นใช้ชื่อประเทศว่า "นิสง/นิปปง (**日本**)" ตั้งแต่ช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 12 จนถึงกลางพุทธศตวรรษที่ 13 ตัวอักษรคันจิของชื่อญี่ปุ่น แปลว่าถิ่นกำเนิดของดวงอาทิตย์ และทำให้ญี่ปุ่นมักถูกเรียกว่าดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัย ชื่อนี้เกิดขึ้นในช่วงที่มีการติดต่อกับราชวงศ์สุยของจีนและหมายถึงการที่ญี่ปุ่นอยู่ในทิศตะวันออกของจีนก่อนที่ญี่ปุ่นจะมีความสัมพันธ์กับจีนญี่ปุ่นเป็นที่รู้จักในชื่อยะมะโตะ

ชื่อเรียกประเทศญี่ปุ่นในภาษาอื่น ๆ เช่น เจแปน (อังกฤษ: Japan) ยาพัน (เยอรมัน: Japan) ชาปง (ฝรั่งเศส: Japon) ฮาปอง (สเปน: Japón) รวมถึงคำว่าญี่ปุ่นในภาษาไทย ล้วนแต่เป็นคำที่ถอดเสียงมาจากคำอ่านตัวอักษรจีน ส่วนในภาษาที่ใช้ตัวอักษรจีนอื่น ๆ เช่น ภาษาเกาหลี และภาษาเวียดนามจะเรียกประเทศญี่ปุ่นโดยออกเสียงคำว่า **日本** ด้วยภาษาของตนเอง

ญี่ปุ่นมีชื่อทางการคือประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางตะวันตกติดกับคาบสมุทรเกาหลี และสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีทะเลญี่ปุ่นกั้น ส่วนทางทิศเหนือ ติดกับประเทศรัสเซีย มีทะเลโอค็อตสค์ เป็นเส้นแบ่งแดน ตัวอักษรคันจิของชื่อญี่ปุ่นแปลว่าถิ่นกำเนิดของดวงอาทิตย์จึงทำให้บางครั้งถูกเรียกว่าดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัย

ญี่ปุ่นมีเนื้อที่กว่า 377,835 ตารางกิโลเมตร นับเป็นอันดับที่ 62 ของโลก หมู่เกาะญี่ปุ่นประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่กว่า 3,000 เกาะ เกาะที่ใหญ่ที่สุดก็คือเกาะฮนชู ฮกไกโด คิวชู และ ชิโกกุ ตามลำดับ เกาะของญี่ปุ่นส่วนมากจะเป็นหมู่เกาะภูเขา ซึ่งในนั้นมีจำนวนหนึ่งเป็นภูเขาไฟ เช่นภูเขาไฟฟูจิ ภูเขาที่สูงที่สุดในประเทศ เป็นต้น ประชากรของญี่ปุ่นนั้นมีมากเป็นอันดับที่ 10 ของโลก คือประมาณ 128 ล้านคน เมืองหลวงของญี่ปุ่นคือกรุงโตเกียว ซึ่งถ้ารวมบริเวณปริมณฑลเข้าไปด้วยแล้วจะกลายเป็นเขตเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่มีประชากรอยู่อาศัยมากกว่า 30 ล้านคน

สันนิษฐานว่ามนุษย์มาอาศัยในญี่ปุ่นครั้งแรกตั้งแต่ยุคหินเก่า การกล่าวถึงญี่ปุ่นครั้งแรกปรากฏขึ้นในบันทึกของราชสำนักจีนตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 1 ญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากจีนในหลายด้าน เช่น ภาษา การปกครองและวัฒนธรรม แต่ในขณะเดียวกันก็มีการปรับเปลี่ยนให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเองจึงทำให้ญี่ปุ่นมีวัฒนธรรมที่โดดเด่นมาจนปัจจุบันอีกหลายศตวรรษต่อมาญี่ปุ่นก็รับเอาเทคโนโลยีตะวันตกและนำมาพัฒนาประเทศจนกลายเป็นประเทศที่ก้าวหน้าและมีอิทธิพลมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงหลังจากแพ้สงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นก็มีการเปลี่ยนแปลงทางการปกครองโดยการใช้รัฐธรรมนูญใหม่ในพ.ศ.2490 ญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ โดยมีจีดีพีสูงเป็นอันดับสองของโลก ญี่ปุ่นเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ จี 8 โออีซีดี และเอเปค และมีความตื่นตัวที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของต่างประเทศ ญี่ปุ่นมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดี และยังเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีเครื่องจักรและหุ่นยนต์

ประวัติศาสตร์

ยุคโบราณ

สันนิษฐานว่ามนุษย์มาอาศัยในญี่ปุ่นครั้งแรกตั้งแต่ยุคหินเก่าเมื่อประมาณ 2900 ปีก่อนพุทธศักราช หลังจากนั้นยุค โงมงก็เริ่มต้นขึ้นเมื่อประมาณ 9,500 ปีก่อนพุทธศักราช ผู้คนดำรงชีวิตอยู่ด้วยการล่าสัตว์มีการพัฒนาวิธีการล่าสัตว์โดยใช้คันธนูและลูกธนูตลอดจนมีการผลิตภาชนะเครื่องปั้นดินเผาใส่อาหารและเก็บรักษาอาหารคำว่าโงมงในภาษาญี่ปุ่นแปลว่าลายเชือกซึ่งมาจากลวดลายเชือกบนภาชนะในยุคหนึ่งที่ค้นพบในช่วงแรก

ยุคยะโยอิ เริ่มเมื่อประมาณ 300 ปีก่อนคริสต์ศักราช เป็นยุคที่ผู้คนเริ่มเรียนรู้วิธีการปลูกข้าว การตีโลหะ ซึ่งได้รับความรู้มาจากผู้อพยพชาวจีนแผ่นดินใหญ่ การกล่าวถึงญี่ปุ่นครั้งแรกปรากฏขึ้นในบันทึกของราชสำนักจีนสมัยราชวงศ์ฮั่น โฮ่วฮั่นชู (後漢書) ในปี 57 ก่อนคริสตกาล ซึ่งเรียกชาวญี่ปุ่นว่า วะ (倭) ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 8

อาณาจักรที่ทรงอำนาจมากที่สุดในญี่ปุ่นคือยะมะโตะ โคะกุปกครองโดย
ราชินีฮิมิโกะซึ่งเคยส่งคณะทูตไปยังประเทศจีนผ่านทางเกาหลีด้วย

ยุคเริ่มอารยธรรมญี่ปุ่น

ยุคโคะสุง ซึ่งตั้งชื่อตามสุสานที่นิยมสร้างขึ้นกัน ในยุคดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่
ประมาณพุทธศตวรรษที่ 9 จนถึง 12 เป็นยุคที่ญี่ปุ่นเริ่มมีการปกครองแบบราชวงศ์ ซึ่งศูนย์กลาง
การปกครองนั้นอยู่บริเวณเขตคันไซ ในเกาหลีสู่หมู่เกาะญี่ปุ่น แต่พระพุทธรูปและพุทธศาสนาใน
ประเทศญี่ปุ่นหลังจากนั้นได้รับอิทธิพลจากจีนเป็นหลัก เจ้าชายโซโตะกุทรงส่งคณะราชทูตไป
เจริญสัมพันธไมตรีจากจีน ญี่ปุ่นจึงได้รับนวัตกรรมใหม่ ๆ จากแผ่นดินใหญ่มาเป็นจำนวนมาก
นอกจากนี้ ยังทรงตรารัฐธรรมนูญสิบเจ็ดมาตรา ซึ่งเป็นกฎหมายญี่ปุ่นฉบับแรกอีกด้วยและใน
ที่สุดพระพุทธศาสนาก็ได้รับการยอมรับมากขึ้นตั้งแต่สมัยอะซึกะ

ยุคนะระ (พ.ศ. 1253-1337) เป็นยุคแรกที่มีการก่อตัวเป็นอาณาจักรที่
เข้มแข็ง มีการปกครองอย่างมีระบบให้เห็นได้อย่างชัดเจน โดยการนำระบอบการปกครองมา
จากจีนแผ่นดินใหญ่ ศูนย์กลางการปกครองในขณะนั้นก็คือเฮโจเกียวหรือจังหวัดนะระใน
ปัจจุบัน ในยุคนะระเริ่มพบการเขียนวรรณกรรมเช่นโคจิกิ (พ.ศ. 1255) และนิสงโชะกิ (พ.ศ.
1263) เมืองหลวงถูกย้ายไปที่นะงะโอะกะเกียวเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ และถูกย้ายอีกครั้งไปยังเฮอัง
เกียว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของยุคเฮอัง ระหว่าง พ.ศ. 1337 จนถึง พ.ศ. 1728 ซึ่งเป็นยุคเฮอังนั้น ถือ
ได้ว่าเป็นยุคทองของญี่ปุ่น เนื่องจากเป็นยุคสมัยที่วัฒนธรรมของญี่ปุ่นเองเริ่มพัฒนาขึ้น สิ่งที่
เห็นได้อย่างชัดมากที่สุดคือ การประดิษฐ์ตัวอักษร ฮิรางานะ ซึ่งทำให้เกิดวรรณกรรมที่แต่งโดย
ตัวอักษรนี้เป็นจำนวนมาก เช่นในช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ 16 ได้มีการแต่งนวนิยายเรื่องนิทาน
เกนจิขึ้น ซึ่งเป็นนิยายที่บรรยายเกี่ยวกับการใช้ชีวิต การปกครองของตระกูลฟูจิวาระ และบท
กลอนที่ถูกใช้เป็นเนื้อเพลงของเพลงชาติญี่ปุ่น คิมิเง โยะ ก็ถูกแต่งขึ้นในช่วงนี้เช่นเดียวกัน

ยุคศักดินา

ยุคศักดินาญี่ปุ่นเริ่มต้นจากการที่ผู้ปกครองทางการทหารเริ่มมีอำนาจขึ้น พ.ศ. 1728 หลังจากการพ่ายแพ้ของตระกูลไทระ มินะโมะโตะ โน โยริโตโมะ ได้แต่งตั้งตนเองเป็นโชกุน และสร้างรัฐบาลทหารในเมืองคะมะกุระ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของยุคคะมะกุระซึ่งมีการปกครองแบบศักดินา แต่รัฐบาลคามากุระก็ไม่สามารถปกครองทั้งประเทศได้ เพราะพวกราชวงศ์ยังคงมีอำนาจอยู่ในเขตตะวันตก หลังจากการเสียชีวิตของโชกุนโยริโตโมะ ตระกูลโฮโจได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้สำเร็จราชการให้โชกุน รัฐบาลคะมะกุระสามารถต่อต้านการรุกรานของจักรวรรดิมองโกลใน พ.ศ. 1817 และ พ.ศ. 1824 โดยได้รับความช่วยเหลือจากพายุคามิกาเซ่ซึ่งทำให้กองทัพมองโกลประสบความเสียหายอย่างมาก อย่างไรก็ตาม รัฐบาลคะมะกุระก็อ่อนแอลงจากสงครามครั้งนี้ จนในที่สุดต้องสูญเสียอำนาจให้แก่จักรพรรดิโกได โคะ ผู้ซึ่งพ่ายแพ้ต่ออาชิกางะ ทากาอูจิ ในเวลาต่อมาไม่นาน อาชิกางะ ทากาอูจิย้ายรัฐบาลไปตั้งไว้ที่มูโระมะจิ จังหวัดเกียวโต จึงได้ชื่อว่ายุคมูโระมะจิ ในช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ 20 อำนาจของโชกุนเริ่มเสื่อมลงและเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น เพราะบรรดาเจ้าครองแคว้นต่างทำสู้รบเพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ซึ่งทำให้ญี่ปุ่นเข้าสู่ยุคสงครามที่เรียกว่ายุคเซ็งโงกุ

ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 21 มีพ่อค้าและมิชชันนารีจากโปรตุเกสเดินทางมาถึงญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก และเริ่มการค้าขายและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างญี่ปุ่นกับโลกตะวันตก(การค้าขนมอบ)

สงครามดำรงอยู่หลายสิบปีจนโอะคะ โนบุนาเกะเอาชนะเจ้าครองแคว้นอื่นหลายคนโดยใช้เทคโนโลยีและอาวุธของยุโรปและเกือบจะรวมประเทศญี่ปุ่นให้เป็นปึกแผ่นได้แล้วเมื่อเขาถูกลอบสังหารใน พ.ศ. 2125 โทโยโทมิ ฮิเดโยชิผู้สืบทอดเจตนารมณ์ต่อมาสามารถปราบปรามบ้านเมืองให้สงบลงได้ในพ.ศ. 2133 ฮิเดโยชิรุกรานคาบสมุทรเกาหลีถึง 2 ครั้ง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ จนเมื่อเขาเสียชีวิตลงใน พ.ศ. 2141 ญี่ปุ่นก็ถอนทัพหลังจากฮิเดโยชิเสียชีวิต โทกุงะวะ อิเอะยะสึแต่งตั้งตนเองขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการให้แก่ลูกชายของฮิเดโยชิ โทโยโทมิ ฮิเดโยริ เพื่อที่จะได้อำนาจทางการเมืองและการทหาร อิเอะยะสึเอาชนะไคเมียวต่าง ๆ ได้ในสงครามเซะกิงะฮะระใน พ.ศ. 2143 จึงขึ้นเป็นโชกุนใน พ.ศ. 2146 และก่อตั้งรัฐบาลใหม่ที่เมืองเอะโอะ โคะ ยุคเอะโอะ โคะจึงเริ่มต้นขึ้น รัฐบาลใช้วิธีหลายอย่าง เช่น บุกโจมตี เพื่อควบคุม

ไคเมียวทั้งหลาย ใน พ.ศ. 2182 รัฐบาลเริ่มนโยบายปิดประเทศและใช้นโยบายนี้อย่างไม่เข้มงวดนักต่อเนื่องถึงประมาณสองร้อยห้าสิบปี ในระหว่างนี้ ญี่ปุ่นศึกษาเทคโนโลยีตะวันตกผ่านการติดต่อกับชาวคัตซ์ที่สามารถเข้ามาที่เกาะเคจิมะ (ในจังหวัดนงะซะซะกิ) เท่านั้น ความสงบสุขจากการปิดประเทศเป็นเวลานานทำให้ชนที่อยู่ใต้อำนาจปกครองอย่างเช่นชาวเมืองได้มีโอกาสที่จะประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาในทางของตนเอง ในยุคเอะโดะนี้ยังมีการเริ่มต้นการให้ศึกษาประชาชนเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นอีกด้วยแต่ญี่ปุ่นก็ถูกกดดันจากประเทศตะวันตกให้เปิดประเทศอีกครั้ง ในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2394 นาวาเอก (พิเศษ) แมทธิว เพอร์รี่ และเรือดำของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาบุกมาถึงญี่ปุ่นเพื่อบังคับให้เปิดประเทศด้วยสนธิสัญญาสัมพันธไมตรีกับประเทศสหรัฐอเมริกา หลังจากนั้นญี่ปุ่นก็ต้องทำสนธิสัญญาแบบเดียวกันกับประเทศตะวันตกอื่น ๆ ซึ่งสนธิสัญญาเหล่านี้ทำให้ญี่ปุ่นประสบปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง เพราะการเปิดประเทศและให้สิทธิพิเศษกับชาวต่างชาติทำให้ชาวญี่ปุ่นจำนวนมากไม่พอใจต่อรัฐบาลเอะโดะ และเกิดกระแสเรียกร้องให้คืนอำนาจอธิปไตยแก่องค์จักรพรรดิ (ซึ่งมักเรียกว่าการปฏิรูปเมจิ) จนในที่สุดรัฐบาลเอะโดะก็หมดอำนาจลง

ยุคใหม่

ในยุคเมจิรัฐบาลใหม่ภายใต้การปกครองของสมเด็จพระจักรพรรดิเมจิได้ย้ายฐานอำนาจขององค์จักรพรรดิมายังเอโดะ และเปลี่ยนชื่อเมืองหลวงจากเอโดะเป็นโตเกียว มีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองตามแบบตะวันตก เช่นบังคับใช้รัฐธรรมนูญใน พ.ศ. 2443 และก่อตั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยใช้ระบบสองสภา นอกจากนี้ จักรวรรดิญี่ปุ่น ยังสนับสนุนการรับเอาวิทยาการจากประเทศตะวันตกและทำให้มีความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก จักรวรรดิญี่ปุ่นเริ่มมีความขัดแย้งทางทหารกับประเทศข้างเคียงเมื่อพยายามขยายอาณาเขตหลังจากที่ได้ชัยชนะในสงครามจีน-ญี่ปุ่นครั้งที่หนึ่ง (พ.ศ. 2437-2438) และสงครามรัสเซีย-ญี่ปุ่น (พ.ศ. 2447-2448) ญี่ปุ่นก็ได้อำนาจปกครองได้หัวน เกาหลี และตอนใต้ของเกาะซาคาลิน

สงครามโลกครั้งที่หนึ่งทำให้ญี่ปุ่นซึ่งอยู่ฝ่ายไตรภาคี ผู้ชนะ สามารถขยายอำนาจและอาณาเขตต่อไปอีก ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายขยายดินแดนต่อไปโดยการครอบครองแมนจูเรียใน พ.ศ. 2474 และเมื่อถูกนานาชาติประณามในการครอบครองดินแดนนี้ ญี่ปุ่นก็ลาออกจากสันนิบาตชาติในสองปีต่อมา ในปี 1936 ญี่ปุ่นลงนามในสนธิสัญญาต่อต้านองค์การคอมมิวนิสต์สากลกับนาซีเยอรมนีและเข้าร่วมกับฝ่ายอักษะในปี 1941

ในยุคสงครามโลกครั้งที่สองญี่ปุ่นได้เสริมสร้างอำนาจทางการทหารให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นหลังจากญี่ปุ่นถูกกีดกันทางการค้าจากสหรัฐอเมริกาต่อมาจึงได้เปิดฉากสงครามในแถบเอเชียแปซิฟิก (ซึ่งรู้จักกันทั่วไปในชื่อ สงครามมหาเอเชียบูรพา) ในวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2484 โดยการโจมตีฐานทัพเรือสหรัฐอเมริกาที่อ่าวเพิร์ล และการยึดตราทัพเข้ามายังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นดินแดนอาณานิคมของสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและเนเธอร์แลนด์ ตลอดสงครามครั้งนั้น ญี่ปุ่นสามารถยึดครองประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ทั้งหมด แต่หลังจากที่ญี่ปุ่นพ่ายแพ้ให้แก่สหรัฐอเมริกาในการรบทางน้ำในมหาสมุทรแปซิฟิกหลังจากยุทธนาวีแห่งมิดเวย์ (พ.ศ. 2485) ญี่ปุ่นก็ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ก็ยังไม่ยอมแพ้แก่ฝ่ายสัมพันธมิตรโดยง่าย เมื่อต้องเผชิญหน้ากับระเบิดปรมาณูของสหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกทิ้งที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ (ในวันที่ 6 และ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2488 ตามลำดับ) และการรุกรานของสหภาพโซเวียต (วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2488) ญี่ปุ่นจึงประกาศยอมแพ้อย่างไม่มีเงื่อนไขในวันที่ 15 สิงหาคม ปีเดียวกัน สงครามทำให้ญี่ปุ่นต้องสูญเสียพลเมืองนับล้านคนและทำให้อุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเสียหายอย่างหนัก ฝ่ายสัมพันธมิตรซึ่งนำโดยสหรัฐอเมริกาได้ส่งพลเอกคักลาสแมกอาร์เธอร์เข้ามาควบคุมญี่ปุ่นตั้งแต่หลังสงครามจบ

ใน พ.ศ. 2490 ญี่ปุ่นเริ่มใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งเน้นเรื่องประชาธิปไตยอิสระ การควบคุมญี่ปุ่นของฝ่ายสัมพันธมิตรสิ้นสุดเมื่อมีการลงนามในสนธิสัญญาซานฟรานซิสโกใน พ.ศ. 2499 และญี่ปุ่นได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติในปี 1956 หลังจากสงครามญี่ปุ่นสามารถพัฒนาทางเศรษฐกิจด้วยอัตราเจริญเติบโตที่สูงมากจนกลายเป็นประเทศที่มี

เศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับสองของโลก แต่การเติบโตก็หยุดในช่วงพุทธศวรรษที่ 2530 เมื่อญี่ปุ่นเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยหลังฟองสบู่แตก เศรษฐกิจที่ถดถอยต่อเนื่องยาวนานกว่าสิบครั้งเมื่อเกิดวิกฤติทางการเงินใน พ.ศ. 2551 ปีที่คาดว่าจะฟื้นตัวขึ้นในต้นพุทธศวรรษที่ 26 แต่กลับประสบปัญหาอีกครั้งเมื่อเกิดวิกฤติทางการเงินใน พ.ศ. 2551

การเมืองการปกครอง

ประเทศญี่ปุ่นปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบเสรีภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีสมเด็จพระจักรพรรดิทรงเป็นประมุข แต่พระจักรพรรดิไม่มีพระราชอำนาจในการบริหารประเทศ โดยมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งญี่ปุ่นว่า สัญลักษณ์แห่งรัฐและความสามัคคีของชนในรัฐอำนาจการปกครองส่วนใหญ่ตกอยู่กับนายกรัฐมนตรีและสมาชิกอื่น ๆ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนอำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของชาวญี่ปุ่น พระจักรพรรดิทรงทำหน้าที่เป็นประมุขแห่งรัฐในพิธีการทางการทูต พระองค์ปัจจุบันคือจักรพรรดิอะกิฮิโตะ ส่วนรัชทายาทคือ มกุฎราชกุมารนารุฮิโตะ

ศาลสูงสุดของญี่ปุ่นองค์กรนิติบัญญัติของญี่ปุ่น คือ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือที่เรียก "ไดเอ็ต" เป็นระบบสองสภา ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (อังกฤษ: House of Representatives) เป็นสภาล่าง มีสมาชิกสี่ร้อยแปดสิบคนซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งสี่ปี และมีมนตรีสภา (อังกฤษ: House of Councillors) เป็นสภาสูง มีสมาชิกสองร้อยสี่สิบสองคนซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งหกปี โดยมีการเลือกตั้งสมาชิกมนตรีสภาจำนวนครึ่งหนึ่งสลับกันไปทุกสามปี สมาชิกของสภาทั้งสองมาจากการเลือกตั้งทั่วประเทศ ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นมีอายุสี่สิบปี บริบูรณ์เป็นต้นไป พรรคเสรีประชาธิปไตยเป็นพรรครัฐบาลมาโดยตลอดตั้งแต่ก่อตั้งพรรคใน พ.ศ. 2498 จนในปี พ.ศ. 2552 พรรคประชาธิปไตยญี่ปุ่นชนะการเลือกตั้ง จึงทำให้พรรคเสรีประชาธิปไตยเสียตำแหน่งพรรครัฐบาลซึ่งครองมายาวนานกว่า 54 ปี

ระบบกฎหมายของญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลทางประวัติศาสตร์จากกฎหมายของจีน และมีพัฒนาการเฉพาะตัวในยุคเอโดะผ่านทางเอกสารต่าง ๆ เช่น ประมวลกฎหมายคิจิกะตะ โอะซะคะมะเงงากิ ทั้งนี้ ตั้งแต่ต้นพุทธศตวรรษ 2400 เป็นต้นมา ได้มีการวางรากฐานระบบตุลาการในญี่ปุ่นขนานใหญ่โดยใช้ระบบซีวิลลอว์ของยุโรปโดยเฉพาะของฝรั่งเศสและเยอรมนีเป็นต้นแบบ เช่นใน พ.ศ. 2439 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งของตน เรียก "มินโป" โดยมีประมวลกฎหมายแพ่งของเยอรมันเป็นต้นแบบและคงมีผลใช้บังคับอยู่นับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนปัจจุบัน

กฎหมายสูงสุดแห่งรัฐ คือ รัฐธรรมนูญ และบรรดากฎหมายแม่บทของญี่ปุ่นมีสถานะติกฎหมายสูงสุดแห่งรัฐ คือ รัฐธรรมนูญ และบรรดากฎหมายแม่บทของญี่ปุ่นมีสถานะติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้ตรา พระจักรพรรดิเป็นผู้ทรงประกาศใช้โดยต้องทรงประทับพระราชลัญจกรเป็นการประกาศใช้ ทั้งนี้ โดยนิตินัยแล้วพระจักรพรรดิไม่ทรงมีพระราชอำนาจในการยับยั้งกฎหมาย ส่วนศาลของญี่ปุ่นนั้นแบ่งเป็นสามชั้นจากต่ำขึ้นไป ดังนี้ ศาลชั้นต้นประกอบด้วย ศาลชั้นต้นทั่วไป ศาลแขวง และศาลครอบครัว, ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุด ส่วนกฎหมายหลักของญี่ปุ่นเรียก "รปปโป" มีสภาพเป็นประมวลกฎหมายที่สำคัญหกฉบับ

ระบบกฎหมายของญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลทางประวัติศาสตร์จากกฎหมายของจีน และมีพัฒนาการเฉพาะตัวในยุคเอโดะผ่านทางเอกสารต่าง ๆ เช่น ประมวลกฎหมายคิจิกะตะ โอะซะคะมะเงงากิ ทั้งนี้ ตั้งแต่ต้นพุทธศตวรรษ 2400 เป็นต้นมา ได้มีการวางรากฐานระบบตุลาการในญี่ปุ่นขนานใหญ่โดยใช้ระบบซีวิลลอว์ของยุโรปโดยเฉพาะของฝรั่งเศสและเยอรมนีเป็นต้นแบบ เช่นใน พ.ศ. 2439 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งของตน เรียก "มินโป" โดยมีประมวลกฎหมายแพ่งของเยอรมันเป็นต้นแบบ และคงมีผลใช้บังคับอยู่นับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนปัจจุบัน

กฎหมายสูงสุดแห่งรัฐ คือ รัฐธรรมนูญ และบรรดากฎหมายแม่บทของญี่ปุ่นมีสถานะติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้ตรา พระจักรพรรดิเป็นผู้ทรงประกาศใช้โดยต้องทรงประทับพระราชลัญจกรเป็นการประกาศใช้ ทั้งนี้ โดยนิตินัยแล้วพระจักรพรรดิไม่ทรงมีพระราชอำนาจในการยับยั้งกฎหมาย ส่วนศาลของญี่ปุ่นนั้นแบ่งเป็นสามชั้นจากต่ำขึ้นไป ดังนี้ ศาลชั้นต้นประกอบด้วย ศาลชั้นต้นทั่วไป ศาลแขวง และศาลครอบครัว, ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุดส่วนกฎหมายหลักของญี่ปุ่นเรียก "รปปโป" มีสภาพเป็นประมวลกฎหมายที่สำคัญหกฉบับ

นโยบายต่างประเทศและการทหาร

ญี่ปุ่นรักษาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและทางทหารกับสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นพันธมิตรหลักโดยมีความร่วมมือทางความมั่นคงระหว่างสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นเป็นเสาหลักของนโยบายต่างประเทศ ญี่ปุ่นเป็นสมาชิกของสหประชาชาติตั้งแต่ปี 1956 ได้เป็นสมาชิกไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ รวม 9 ครั้ง (ล่าสุดเมื่อปี 2005 -2006) และยังเป็นหนึ่งในกลุ่ม G4 ซึ่งมุ่งหวังจะเข้าเป็นสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง ญี่ปุ่นซึ่งเป็นสมาชิกของ จี 8 และเอเปค มีความตื่นตัวที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของต่างประเทศและกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญทั่วโลก นอกจากนี้ ยังเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) รายใหญ่ของโลก โดยบริจาค 7.69 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2007 จากการสำรวจของบีบีซีพบว่านอกจากประเทศจีนและเกาหลีใต้แล้วประเทศส่วนใหญ่มองอิทธิพลของญี่ปุ่นที่มีต่อโลกในเชิงบวก

ญี่ปุ่นมีปัญหาข้อพิพาทเรื่องสิทธิในดินแดนต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กับรัสเซียเรื่องเกาะคูริล กับเกาหลีใต้เรื่องหินลึ่อังคอร์ท (หรือทะเลเกะชิมะ ในภาษาญี่ปุ่น) กับจีนและไต้หวันเรื่องเกาะเซงกากุ กับจีนเรื่องเขตเศรษฐกิจจำเพาะรอบ ๆ โอะกิโนะโทะริชิมะ เป็นต้น นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับเกาหลีเหนือกรณีการลักพาตัวชาวญี่ปุ่นและเรื่องการครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ และเนื่องจากข้อพิพาทเรื่องเกาะคูริล ในทางกฎหมายแล้วญี่ปุ่นยังคงทำสงครามอยู่กับรัสเซียเพราะไม่เคยมีการลงนามในข้อตกลงใดๆเกี่ยวกับปัญหานี้

สำหรับกองทัพญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับกระทรวงกลาโหม และประกอบด้วยกองกำลังป้องกันตนเองทางพื้นดิน กองกำลังป้องกันตนเองทางทะเล และ กองกำลังป้องกันตนเองทางอากาศ กองกำลังของญี่ปุ่นถูกส่งไปเพื่อช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในประเทศอิรักใน พ.ศ. 2547-2549 ซึ่งนับเป็นการปฏิบัติการของกองทัพในต่างประเทศครั้งแรกตั้งแต่จบสงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างไรก็ตาม การส่งกองกำลังไปยังอิรักนี้ถูกต่อต้านจากประชาชนญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

ความสัมพันธ์กับประเทศไทย

ประเทศญี่ปุ่นและไทยมีความสัมพันธ์มายาวนานกว่า 600 ปี ทั้งสองประเทศสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2430 ความร่วมมือระหว่างกันของทั้งสองประเทศครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศเติบโตขึ้นจากการขยายตัวกิจการของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทยนับแต่ต้นพุทธศตวรรษที่ 25 (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อค่าเงินเยนแข็งตัวขึ้นในพุทธศตวรรษที่ 2520) การลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทยนับเป็นอันดับ 2 ในเอเชีย (รองจากจีน) และทำให้มีชาวญี่ปุ่นมาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่สุดของไทย ทั้งสองประเทศมีการทำข้อตกลงทวิภาคีหลายข้อ เช่น ข้อตกลงความร่วมมือทางเทคโนโลยี (JTTP: Japan- Thailand Partnership Programme in Technical Cooperation) การจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA: Japan- Thailand Economic Partnership Agreement) เป็นต้น จากการสำรวจความคิดเห็นในกลุ่มประเทศอาเซียน 5 ประเทศที่จัดทำในเดือนเมษายน พ.ศ. 2540 โดยกระทรวงการต่างประเทศ ญี่ปุ่น พบว่าคนไทยร้อยละ 98 เห็นว่าญี่ปุ่นคือมิตรประเทศ

การแบ่งเขตการปกครอง

ญี่ปุ่นแบ่งการปกครองออกเป็น 47 จังหวัด และ แบ่งภาคออกเป็น 8 ภูมิภาค ซึ่งมักจะถูกจับเข้ากลุ่มตามเขตแดนที่ติดกันที่มีวัฒนธรรมและสำเนียงการพูดใกล้เคียงกัน ทุกจังหวัดมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารในแต่ละจังหวัดมีการแบ่งเขตย่อยลงไปเป็นเมืองและหมู่บ้าน แต่ในปัจจุบันกำลังมีการปรับโครงสร้างการแบ่งเขตการปกครองโดยการรวมเขตย่อยที่อยู่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยลดจำนวนเขตการปกครองย่อยและช่วยลดค่าใช้จ่ายในการบริหารเขตลงได้[68] การรวมเขตการปกครองนี้เป็นนโยบายที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยมีการคาดการณ์ที่จะลดจาก 3,232 เขตใน พ.ศ. 2542 ให้เหลือ 1,773 เขตใน พ.ศ. 2553 ประเทศญี่ปุ่นมีเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละเมืองต่างมีส่วนสำคัญใน

การพัฒนาประเทศทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงมีสำเนียงภาษาที่แตกต่าง
กันออกไป

ภูมิศาสตร์

ประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นหมู่เกาะซึ่งมีจำนวนมากกว่า 3,000 เกาะวางตัวอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกทางตะวันออกของทวีปเอเชีย เกาะที่สำคัญเรียงจากเหนือไปใต้ได้แก่ ฮกไกโด ฮนชู ชิโกกุ และคีวชู นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะริวกิวทางตอนใต้ของเกาะคีวชู ซึ่งเกาะทั้งหมดนี้เรียกรวมกันว่าหมู่เกาะญี่ปุ่น ญี่ปุ่นถูกล้อมรอบด้วยทะเลทุกด้าน ได้แก่ทะเลโอค็อตสค์ทางเหนือ ทะเลญี่ปุ่นทางตะวันตก ทะเลจีนตะวันออกทางตะวันตกเฉียงใต้ ทะเลฟิลิปปินส์ทางใต้ และมหาสมุทรแปซิฟิกทางตะวันออก พื้นที่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขาซึ่งไม่สามารถใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือทำการเพาะปลูกได้ เพราะมีลักษณะสูงชันและมีโอกาสที่จะเกิดดินถล่มจากแผ่นดินไหวหรือฝนที่ตกหนัก ประชากรญี่ปุ่นส่วนใหญ่จึงต้องอาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งอย่างหนาแน่น และทำให้เมืองสำคัญในญี่ปุ่นมีประชากรหนาแน่นมาก ใน พ.ศ. 2548 ญี่ปุ่นมีป่าไม้ร้อยละ 66.4 พื้นที่ทางการเกษตรร้อยละ 12.6 อากาศร้อยละ 4.9 พื้นน้ำร้อยละ 3.5 ถนนร้อยละ 3.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 9

ประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ในวงแหวนแห่งไฟ บริเวณรอยต่อระหว่างแผ่นเปลือกโลก 3 แผ่น ทำให้เกิดแผ่นดินไหวความรุนแรงต่ำบ่อย ๆ และยังมีแผ่นดินไหวความรุนแรงสูงที่ทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหลายครั้งในศตวรรษที่ผ่านมา เช่นเหตุการณ์แผ่นดินไหวใหญ่ฮันชิน-อวะวะจิ ใน พ.ศ. 2537 และแผ่นดินไหวชูอะสึจังหวัดนิงาตะ ใน พ.ศ. 2547 เป็นต้น นอกจากนี้ การที่ญี่ปุ่นตั้งอยู่ในบริเวณวงแหวนแห่งไฟ ยังทำให้ญี่ปุ่นมีบ่อน้ำพุร้อนจำนวนมากทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกพัฒนาให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ภูเขาฟูจิซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในญี่ปุ่นก็เป็นภูเขาไฟหมู่เกาะญี่ปุ่นวางตัวยาวในแนวเหนือใต้ จึงทำให้มีลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันมาก ประเทศญี่ปุ่นสามารถแบ่งเขตภูมิอากาศออกเป็น 6 เขตคือ

สกโกโด: พื้นที่ตอนเหนือสุดของประเทศมีสภาพอากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี แม้จะมีหยาดน้ำฟ้าไม่มาก แต่ในฤดูหนาวก็มีหิมะปกคลุมทั่วทั้งเกาะ

ทะเลญี่ปุ่น: ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลทางตะวันตกของเกาะฮนชู ลมตะวันตกเฉียงเหนือที่พัดผ่านในช่วงฤดูหนาวทำให้มีหิมะตกมาก ในช่วงฤดูร้อนอากาศมักจะเย็นกว่าฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก แม้ว่าบางครั้งจะเกิดปรากฏการณ์เฟöhnที่ทำให้อากาศร้อนมากผิดปกติ

ที่สูงตอนกลาง: อุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวและระหว่างกลางวันและกลางคืนมีความแตกต่างกันมาก

ทะเลเซโตะ: ภูเขาบริเวณจูโงะกุและชิโกะกุช่วยป้องกันบริเวณทะเลเซโตะ จากลมฤดูต่าง ๆ ทำให้บริเวณนี้มีอากาศอบอุ่นและมีฝนตกน้อยตลอดทั้งปี

ชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก: ตั้งอยู่ชายฝั่งมหาสมุทรทางตะวันออกของประเทศ ในฤดูหนาวมีอากาศที่หนาวเย็นแต่ไม่ค่อยมีหิมะตก ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนและชื้นเพราะลมตะวันออกเฉียงใต้

หมู่เกาะตะวันตกเฉียงใต้: หมู่เกาะริวกิวมีอุณหภูมิถึงเขตร้อน คืออากาศอุ่นในฤดูหนาวและร้อนในฤดูร้อน มีฝนตกมากและมีไต้ฝุ่นผ่านมาใน

ช่วงเปลี่ยนฤดู

ฤดูฝนหลักเริ่มต้นขึ้นในต้นเดือนพฤษภาคมที่โอะกินะวะ และจึงค่อย ๆ ไล่ขึ้นไปจนถึงสกโกโดในปลายเดือนกรกฎาคม บนเกาะฮนชูฤดูฝนจะเริ่มในกลางเดือนของเดือนมิถุนายน มีระยะเวลาประมาณเดือนครึ่ง และในช่วงปลายฤดูร้อนจนถึงต้นฤดูใบไม้ร่วงมักมีไต้ฝุ่นพัดผ่าน โดยเฉลี่ยจะมีไต้ฝุ่นพัดเข้าใกล้ญี่ปุ่นปีละ 11 ลูก

เศรษฐกิจ

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นได้รับความบอบช้ำจากสงครามเป็นอย่างมาก แต่ก็สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วเพราะปัจจัยหลายอย่างเช่นการแทรกแซงของรัฐบาล แรงงานที่ถูกละเมิดและมีคุณภาพ อัตราการออมและการลงทุนที่สูง ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2500-2520 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจญี่ปุ่นเติบโตอย่างมาก อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่

แท้จริงในช่วงพุทธศตวรรษที่ 2500, 2510 และ 2520 เฉลี่ยร้อยละ 10, 5 และ 4 ตามลำดับ ตั้งแต่ช่วงต้นพุทธศตวรรษที่ 2510 ญี่ปุ่นประสบปัญหาค่าเงินเยนแข็งตัวจนทำให้บริษัทจำนวนมากย้ายฐานการผลิตออกไปนอกประเทศ หลังจากเกิดฟองสบู่แตกต้นพุทธศตวรรษที่ 2530 เศรษฐกิจก็เริ่มชะลอตัว และส่งผลกระทบต่อเนื่องตลอดพุทธศตวรรษที่ 2530 รัฐบาลพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยวิธีต่าง ๆ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ และยังคงซ้ำเติมจากผลกระทบของเศรษฐกิจชะลอตัวในปี พ.ศ. 2543 สภาพเศรษฐกิจหลังจากปี พ.ศ. 2548 ดูเหมือนจะฟื้นตัวขึ้นจากตัวเลขการขยายตัวของจีดีพีที่สูงขึ้น แต่ญี่ปุ่นก็กลับประสบปัญหาอีกครั้งเมื่อเกิดวิกฤติทางการเงินที่ส่งผลกระทบไปทั่วโลก แม้ว่าธุรกิจภาคการเงินของญี่ปุ่นได้รับผลกระทบน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ เพราะทศวรรษแห่งภาวะเศรษฐกิจซบเซาที่ทำให้ญี่ปุ่นระมัดระวังในการลงทุนมากขึ้น แต่การที่ญี่ปุ่นพึ่งพาการส่งออกรถยนต์และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มากเกินไปก็ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และทำให้เกิดปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ญี่ปุ่นมีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา เมื่อวัดด้วยจีดีพีก่อนปรับอัตราเงินเฟ้อ (ประมาณ 4.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ) และอันดับที่ 3 รองจากสหรัฐอเมริกาและจีน เมื่อวัดด้วยอำนาจการซื้อ ญี่ปุ่นมีกำลังการผลิตที่สูงและเป็นประเทศต้นกำเนิดของผู้ผลิตชั้นนำที่ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น รถยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร เหล็กกล้า โลหะนอกกลุ่มเหล็ก เรือ สารเคมี

จากข้อมูลใน พ.ศ. 2548 แรงงานของประเทศญี่ปุ่นมีจำนวน 66.7 ล้านคน ญี่ปุ่นมีอัตราว่างงานที่ต่ำคือประมาณร้อยละ 4 ค่าจีดีพีต่อชั่วโมงการทำงานอยู่ในอันดับที่ 20 ของโลกใน พ.ศ. 2548 และเป็นอันดับ 1 ของเอเชีย บริษัทใหญ่ของญี่ปุ่นหลายแห่งมีชื่อเสียงไปทั่วโลก เช่น โตโยต้า โซนี่ เอ็นทีที โคโคโม แคนนอน ฮอนด้า ทาเคดา นินเท็น โคนิปปอน สตีล และ เซเว่น อีเลฟเว่น ญี่ปุ่นเป็นต้นกำเนิดของธนาคารที่ใหญ่ที่สุดหลายแห่ง ตลาดหลักทรัพย์โตเกียวซึ่งมักจะเป็นที่รู้จักเพราะดัชนีนิเคอิมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกเมื่อวัดด้วยมูลค่าตลาด

ญี่ปุ่นมีลักษณะเฉพาะในการทำธุรกิจหลายอย่าง เช่น เคนเซอิหรือระบบเครือข่าย บริษัทจะมีอิทธิพลในเชิงธุรกิจ การจ้างงานตลอดชีวิตและการเลื่อนขั้นตามความ

อาวุโสจะพบเห็นได้ทั่วไป บริษัทที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจจะถือหุ้นของกันและกัน ผู้ถือหุ้นมักจะไม่มีบทบาทกับการบริหารของบริษัท แต่ในปัจจุบันญี่ปุ่นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงออกจากระบบเก่า ๆ เหล่านี้

ใน พ.ศ. 2548 พื้นที่ที่ใช้ในการเกษตรกรรมมีเพียงร้อยละ 12.6 และมีประชากรที่ประกอบการเกษตรเพียงร้อยละ 6.6 เท่านั้น ผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้มากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ไหม กะหล่ำปลี ข้าว มัน และชา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ญี่ปุ่นต้องพึ่งพาการนำเข้าอาหารถึงร้อยละ 60 จึงเป็นประเทศที่มีอัตราการเลี้ยงตนเองค่อนข้างต่ำ ในระยะหลังกระแสความกังวลเรื่องความปลอดภัยของอาหารทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศเป็นที่ต้องการมากขึ้น

โครงสร้างพื้นฐาน

ใน พ.ศ. 2548 ร้อยละ 50 ของพลังงานที่ใช้ในญี่ปุ่นผลิตจากปิโตรเลียม ร้อยละ 20 จากถ่านหิน ร้อยละ 14 จากก๊าซธรรมชาติ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากนิวเคลียร์มีปริมาณหนึ่งในสี่ของการผลิตไฟฟ้าทั้งหมด ซึ่งญี่ปุ่นต้องการจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวในทศวรรษหน้า

ญี่ปุ่นมีบริษัทรถไฟหลายแห่ง เช่นกลุ่มบริษัทรถไฟญี่ปุ่น รถไฟฮังคิว รถไฟเซบุ และบริษัทเคโอ ซึ่งแข่งขันกันด้านบริการในพื้นที่ต่าง ๆ ปัจจุบัน รถไฟชินคันเซ็นซึ่งเปิดใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 มีเครือข่ายเชื่อมโยงเมืองหลักเกือบทั่วประเทศ รถไฟของญี่ปุ่นเป็นที่รู้จักในเรื่องตรงต่อเวลา

การเดินทางโดยเครื่องบินเป็นที่นิยมและมีสนามบิน 173 แห่งทั่วประเทศ สนามบินฮานาเดะที่ส่วนใหญ่ให้บริการเที่ยวบินภายในประเทศเป็นสนามบินที่หนาแน่นที่สุดในเอเชีย สนามบินนานาชาติที่สำคัญได้แก่สนามบินนาริตะ สนามบินคันไซ และสนามบินนานาชาตินาโงยา แต่การก่อสร้างสนามบินบางแห่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการใช้งบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมากกว่าเพื่อประโยชน์ใช้สอยจริง สนามบินบางแห่งขาดทุนมาตลอดตั้งแต่เปิดทำการ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ญี่ปุ่นเป็นประเทศแนวหน้าในการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์โดยมีภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุนหลัก ญี่ปุ่นมีจำนวนการขอสิทธิบัตรเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก และจากการสำรวจของโออีซีดีพบว่าใน พ.ศ. 2547 ญี่ปุ่นมีจำนวนสิทธิบัตรต่อจำนวนประชากรสูงที่สุดในโลก ตัวอย่างของผลงานทางเทคโนโลยีของญี่ปุ่นที่สำคัญ ได้แก่อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ เครื่องจักร วิศวกรรมด้านแผ่นดินไหว หุ่นยนต์ในอุตสาหกรรม สารเคมี สารกึ่งตัวนำ และเหล็ก เป็นต้น ญี่ปุ่นเป็นผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ที่สุดในโลก เป็นประเทศต้นกำเนิดของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ 6 บริษัทจากผู้ผลิต 15 บริษัทที่ใหญ่ที่สุด และผู้ผลิตสารกึ่งตัวนำ 7 บริษัทจาก 20 บริษัทที่ใหญ่ที่สุด ญี่ปุ่นใช้ระบบอัตโนมัติในการผลิตมากที่สุดในโลก และเป็นผู้นำในการผลิตและใช้งานหุ่นยนต์ในอุตสาหกรรมการผลิต โดยมีอัตราการใช้หุ่นยนต์ต่อจำนวนแรงงานคนสูงที่สุดในโลก ญี่ปุ่นยังเป็นผู้ผลิตหุ่นยนต์ฮิวแมนนอยด์ เช่น QRIO และอาซิโมอีกด้วย

ญี่ปุ่นยังเป็นหนึ่งในผู้นำในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม รถยนต์ไฮบริดของฮอนด้าและโตโยต้าเป็นที่ยอมรับว่าประหยัดพลังงานมากที่สุดและปล่อยควันเสียน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีระบบไฮบริด เชื้อเพลิงชีวภาพ การใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาลง และการออกแบบที่ดีขึ้น ญี่ปุ่นมีจำนวนสิทธิบัตรในด้านเซลล์เชื้อเพลิงเป็นอันดับหนึ่งของโลก และเคยเป็นประเทศผู้ผลิตเซลล์สุริยะและกังหันลมผลิตไฟฟ้ารายใหญ่ของโลก แต่เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากรัฐทำให้จำนวนการนำไปใช้จริงน้อยกว่าประเทศแถบยุโรป เช่นเยอรมนี องค์การสำรวจอวกาศญี่ปุ่นเป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาทางด้านอวกาศ สังกัดการณ์ทางดาราศาสตร์และจักรวาลวิทยาของญี่ปุ่น และเป็นหนึ่งในสมาชิกของโครงการความร่วมมือการสร้างสถานีอวกาศนานาชาติและโมดูลสำหรับทดลองของญี่ปุ่น (คิโอบี) มีกำหนดที่จะส่งขึ้นไปเพื่อต่อกับสถานีอวกาศนานาชาติในการขนด้วยกระสวยอวกาศใน พ.ศ. 2552

ประชากร

จากการสำรวจในปี 2005 ญี่ปุ่นมีประชากรประมาณ 127.77 ล้านคน ประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษาและมีวัฒนธรรมที่เหมือนกัน โดยมีชาวต่างชาติ เช่นชาวเกาหลี จีน บราซิล

ฟิลิปปินส์ และชาติอื่น ๆ ประมาณร้อยละ 1.2 ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามเมืองใหญ่ เชื้อชาติส่วนใหญ่คือเชื้อสายชาวยมะโตะ และมีชนกลุ่มน้อยเช่นชาวไอนุและชาววิวกิว รวมทั้งชนกลุ่มน้อยทางสังคมที่เรียกว่าบุงระกู

ประชากรญี่ปุ่นมีอายุคาดหมายเฉลี่ยประมาณ 82.07 ปี จึงนับเป็นประเทศที่มีประชากรอายุยืนยาวที่สุดประเทศหนึ่งในโลก โครงสร้างประชากรของญี่ปุ่นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเด็กที่เกิดมาในยุคเบบี้บูมหลังสงคราม โลกเริ่มเข้าสู่วัยชรา ในขณะที่อัตราการเกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2532 มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จึงทำให้จำนวนประชากรค่อย ๆ ลดลง (มีการประมาณว่าจะลดลงต่ำกว่า 100 ล้านคนในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 25) ในขณะที่สัดส่วนของผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (ในปี 2005 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปมีมากถึง 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมด) การที่โครงสร้างประชากรเปลี่ยนไปทำให้เกิดปัญหาสังคมหลายอย่าง เช่นปัญหาแรงงานที่ลดลง และภาระเงินบำนาญของคนหนุ่มสาวเพิ่มมากขึ้น

จากการสำรวจพบว่าคนญี่ปุ่นร้อยละ 51.8 ระบุว่าตนไม่มีศาสนา ศาสนาในญี่ปุ่นถูกผสมผสานจนทำให้พิธีกรรมทางศาสนานั้นมีความหลากหลาย เช่นพ่อแม่พาลูกไปศาลเจ้าชินโตเพื่อทำพิธีชิจิ-โกะ-ซัน แต่งงานในโบสถ์คริสต์และฉลองในวันคริสต์มาส จัดงานศพแบบพุทธ และบูชาบรรพบุรุษแบบขงจื้อ นอกจากนี้ ตั้งแต่ต้นพุทธศตวรรษที่ 25 มีลัทธิต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายเช่นลัทธิเท็นริเกียว และลัทธิโอมชินริเกียว

ประชากรมากกว่าร้อยละ 95 ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ ภาษาญี่ปุ่นมีวิธีการผันคำกริยาและคำศัพท์ที่แสดงถึงสถานะระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งแสดงถึงลักษณะสังคมที่มีระดับชั้นของญี่ปุ่น ภาษาพูดนั้นมีทั้งภาษากลางและสำเนียงของแต่ละท้องถิ่น เช่นสำเนียงคันไซ โรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชนมักมีวิชาภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ

จำนวนประชากร

รายชื่อเมืองใหญ่เรียงตามจำนวนประชากร 10 อันดับแรก (พ.ศ. 2547)

ที่	เมือง	จังหวัด	ประชากร (หน่วย: 1,000 คน)
1.	โตเกียว (เฉพาะ 23 เขตการปกครองพิเศษ)	โตเกียว	8,340
2.	โยะโกะฮะมะ	คะนะงะวะ	3,563
3.	โอซะกะ	โอซะกะ	2,510
4.	นะโงะยะ	ไอจิ	2,154
5.	ซัปโปะโระ	ฮกไกโด	1,874
6.	โคเบะ	เฮียวโงะ	1,503
7.	เกียวโตะ	เกียวโตะ	1,390
8.	ฟุกุโอะกะ	ฟุกุโอะกะ	1,364
9.	คะวะซะกิ	คะนะงะวะ	1,316
10.	ไซตะมะ	ไซตะมะ	1,179

การศึกษา

มหาวิทยาลัยโตเกียวซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของญี่ปุ่น ระบบการศึกษาในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษาถูกนำมาใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2451 ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเมจิ ตั้งแต่ พ.ศ. 2490 การศึกษาภาคบังคับของญี่ปุ่นมีระยะเวลา 9 ปี ตั้งแต่ประถมศึกษาจนจบมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเกือบทั้งหมดจะเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อ จากข้อมูลของกระทรวงการศึกษาของญี่ปุ่น (MEXT) ใน พ.ศ. 2547 พบว่าร้อยละ 75.9 ของผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ การศึกษาในญี่ปุ่นเต็มไปด้วยการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอบเข้าเพื่อเรียนต่อในมหาวิทยาลัย โครงการประเมินผลการศึกษานานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) ซึ่งจัดขึ้นโดยโออีซีดี จัดอันดับให้เด็กญี่ปุ่นมีความรู้และทักษะเป็นอันดับ 6 ของโลก มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในญี่ปุ่น เช่น มหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยเคโอ และ มหาวิทยาลัยเกียวโต เป็นต้น

การรักษาพยาบาล

คุณภาพของระบบรักษาพยาบาลในญี่ปุ่นมีระดับที่สูงมาก เห็นได้จากอายุคาดหมายเฉลี่ยของประชากรที่สูงและอัตราการตายของทารกที่ต่ำ รัฐบาลกำหนดให้ประชาชนทุกคนทำประกันสุขภาพ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือประกันสำหรับพนักงานบริษัท และประกันที่ทำกับรัฐบาลท้องถิ่น ผู้ป่วยสามารถเลือกแพทย์หรือสถานที่รักษาได้โดยอิสระ ผู้สูงอายุของญี่ปุ่นทั้งหมดได้รับการคุ้มครองด้วยประกันของรัฐบาลตั้งแต่ พ.ศ. 2516 แต่ปัจจุบันรัฐบาลต้องปรับระบบประกันเหล่านี้เพื่อรองรับโครงสร้างของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป

วัฒนธรรม

วัฒนธรรมญี่ปุ่นมีวิวัฒนาการมายาวนานตั้งแต่วัฒนธรรมยุคโจมงซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศ จนถึงวัฒนธรรมผสมผสานร่วมสมัยซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ ศิลปะดั้งเดิมของญี่ปุ่นมีทั้งงานฝีมือ เช่น อิเคบะนะ (การจัดดอกไม้) โอะริงะมิ อุกิโยะ-เอะ ตุ๊กตา เครื่องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผา การแสดง เช่น คะบูกิ โน บุนระกุ ระกุโงะ และประเพณีต่าง ๆ เช่น การละเล่น พิธีชงชา ศิลปการต่อสู้ สถาปัตยกรรม การจัดสวน คาบ และอาหาร การผสมผสานระหว่างภาพพิมพ์กับศิลปะตะวันตก นำไปสู่การสร้างสรรคมังงะหรือหนังสือการ์ตูนของญี่ปุ่นที่เป็นที่นิยมทั้งในและนอกญี่ปุ่น แอนิเมชันที่ได้รับอิทธิพลจากมังงะเรียกว่า อะนิเมะ วงการเกมคอนโซลของญี่ปุ่นเจริญรุ่งเรืองอย่างมากตั้งแต่ พ.ศ. 2523

ดนตรี

ดนตรีญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมข้างเคียงเช่นจีนและคาบสมุทรเกาหลี รวมทั้งจากโอะกินะวะและฮกไกโด ตั้งแต่โบราณ เครื่องดนตรีหลายชิ้น เช่น บิวะ โคะโตะ ถูกนำเข้ามาจากจีนตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 7 และชะมิเซ็งเป็นเครื่องดนตรีที่ดัดแปลงจากเครื่องดนตรีโอะกินะวะซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่กลางพุทธศตวรรษที่ 21 ญี่ปุ่นมีเพลงพื้นบ้าน

มากมาย เช่นเพลงที่ร้องระหว่างการเดินทาง โอะ โคะริ เพลงกล่อมเด็ก คนตรีตะวันตก เริ่มเข้ามาในต้นพุทธศตวรรษที่ 25 และถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม

หลังสงคราม ญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีสมัยใหม่จากอเมริกาและยุโรปเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดการพัฒนาแนวดนตรีที่เรียกว่า เจ-ป๊อป ญี่ปุ่นมีนักดนตรีคลาสสิกที่มีชื่อเสียงระดับโลกหลายคน เช่น วาทยากร เซจิ โอะซะวะ นักไวโอลิน มิโคะริ โคะโด เมื่อถึงช่วงสิ้นปี จะมีการเล่นคอนเสิร์ตซิมโฟนีหมายเลข 9 ของเบโทเฟนทั่วไปในญี่ปุ่น

วรรณกรรม

วรรณกรรมญี่ปุ่นชิ้นแรกได้แก่หนังสือประวัติศาสตร์ที่ชื่อ โคะจิกิ และ นิฮงโชะกิ และหนังสือบทกวีสมัยศตวรรษที่ 8 ที่ชื่อ มังโยชู ซึ่งเขียนด้วยภาษาจีนทั้งหมด ในช่วงต้นของยุคเฮอัง มีการสร้างระบบการเขียนแทนเสียงที่เรียกว่า คะนะ (ฮิระงานะ และ คะตะกะนะ) นิทานคนตัดไม้ไผ่ ถูกพิจารณาว่าเป็นงานที่เก่าแก่ที่สุดที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น คำานาน เกนจิ ที่เขียนโดยมูระซะกิ ซิกิบุ่มักถูกเรียกว่าเป็นวรรณกรรมชิ้นแรกของโลก ระหว่างยุคเอโดะ วรรณกรรมไม่อยู่ในความสนใจของชาмуไรเท่ากับ โซนิน ชนชั้นประชาชนทั่วไป ตัวอย่างเช่น โยะมิฮง กลายเป็นที่นิยมและเผยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งระหว่างนักอ่านกับนักเขียน ในสมัยเมจิ วรรณกรรมดั้งเดิมได้เสื่อมสลายลง ขณะที่วรรณกรรมญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากขึ้น โซเซะกิ นะสึเมะและ โองะอิ โมริเป็นนักแต่งนิยายสมัยใหม่รุ่นแรกของญี่ปุ่น ตามมาด้วย ริวโนะซุเกะ อะคุตะกะวะ, ทะนิซะกิ จุนอิชิโระ, คา วาบาตะ ยาสุนาริ, มิชิมะ ยูกิโอะ และล่าสุด ฮารุกิ มูราคามิ ญี่ปุ่นมีนักเขียนที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม 2 คน ได้แก่ คาวาบาตะ ยาสุนาริ (พ.ศ. 2511) และ เค็นซะบุโร โอะเอะ (พ.ศ. 2537)

กีฬา

หลังจากการปฏิรูปเมจิ กีฬาตะวันตกก็เริ่มเข้ามาในญี่ปุ่นและแพร่หลายไปทั่วประเทศด้วยระบบการศึกษา ในญี่ปุ่น กีฬานับเป็นกิจกรรมยามว่างที่ดีต่อสุขภาพ ช่วยพัฒนาวินัย การเคารพกฎกติกา และช่วยส่งเสริมให้นักกีฬา ชาวญี่ปุ่นทุกวัยให้ความสนใจกับกีฬา

ทั้งในฐานะผู้ชมและผู้เล่น กีฬาที่ได้รับความนิยมในญี่ปุ่น ได้แก่ ซูโม่เป็นกีฬาประจำชาติของญี่ปุ่นที่มีประวัติอันยาวนาน และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมากในญี่ปุ่น ศิลปะป้องกันตัวของญี่ปุ่น เช่น ยูโด คาราเต้ และเคน โด้ ก็เป็นกีฬาที่มีผู้เล่นและผู้ชมมากเช่นเดียวกัน การแข่งขันเบสบอลอาชีพในญี่ปุ่นเริ่มต้นขึ้นใน พ.ศ. 2479 มี 2 ลีก คือ เซ็นทรัลลีกและแปซิฟิกลีก ในปัจจุบันเบสบอลเป็นกีฬาที่มีผู้ชมมากที่สุดในประเทศ ในระหว่างฤดูกาลการแข่งขัน จะมีการถ่ายทอดการแข่งขันเกือบทุกคืนและมีอัตราผู้ชมรายการที่สูง นักเบสบอลญี่ปุ่นที่โด่งดังที่สุดคือ อิจิโร ซุซูกิ และ ฮิเดะกิ มัตซุย ตั้งแต่มีการก่อตั้งลีกฟุตบอลอาชีพของญี่ปุ่น ใน พ.ศ. 2535 ฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่นก็เป็นที่นิยมมากขึ้น ญี่ปุ่นเป็นสถานที่จัดฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรโลก ตั้งแต่ พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2547 และเป็นเจ้าภาพร่วมกับเกาหลีใต้ในการแข่งฟุตบอลโลก 2002 ทีมฟุตบอลญี่ปุ่นเป็นทีมที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดทีมหนึ่งในเอเชีย สามารถชนะเลิศเอเชียนคัพ 3 ครั้ง

อาหาร

อาหารเข้าแบบญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่นกินข้าวเป็นอาหารหลัก อาหารญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียงได้แก่ซูชิ เทมปุระ สุกียากี้ ยากิโทริและโซบะ อาหารญี่ปุ่นหลายอย่างดัดแปลงจากอาหารต่างประเทศ เช่นทงคัตสึ ราเม็งและแกงกะหรี่ญี่ปุ่น อาหารญี่ปุ่นได้รับความนิยมในต่างประเทศเพราะเป็นอาหารที่ดีต่อสุขภาพ จากการสำรวจพบว่าในปี 2006 มีร้านอาหารญี่ปุ่นมากกว่า 20,000 แห่งทั่วโลก

ชาวญี่ปุ่นมีความพิถีพิถันในการเลือกวัตถุดิบจึงทำให้มีอาหารประจำท้องถิ่นและอาหารประจำฤดู วัตถุดิบที่เป็นเอกลักษณ์ในอาหารญี่ปุ่นคือถั่วเหลือง ซึ่งนำมาทำโซยุ มิโสะ เต้าหู้ ถั่วแดงซึ่งมักนำมาทำขนม และสาหร่ายชนิดต่าง ๆ เช่นคอมบุ นอกจากนี้ ชาวญี่ปุ่นยังนิยมกินชะชิมิหรืออาหารทะเลดิบอีกด้วย

ชาในญี่ปุ่นมีหลายชนิดซึ่งแตกต่างกันไปตามกรรมวิธีการผลิตและส่วนผสม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต้นกำเนิดจากญี่ปุ่นคือเหล้าสาเก (หรือนิสงชู ในภาษาญี่ปุ่น) ซึ่งผลิตโดยใช้วิธีหมักข้าว และ โชชูซึ่งเป็นเหล้าที่เกิดจากการกลั่น

ประโยชน์จากการเดินทางไปศึกษาดูงาน

จากการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรมนั้น ได้รับประโยชน์จากการเดินทางครั้งนี้ในหลายประเด็นด้วยกัน คือ ได้มีการเชื่อมสัมพันธไมตรีที่ดีระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย นอกจากนี้ ยังได้มีการนำหลักการบริหาร จัดการภาคอุตสาหกรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคการผลิตของประเทศญี่ปุ่นทั้งในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อมรวมถึงอุตสาหกรรมในครัวเรือนมาปรับใช้ กับกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศไทยได้ รวมถึงเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ของบุคคลผู้ทำหน้าที่ในการพัฒนาประเทศเพื่อนำมาซึ่งแนวทางในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

รายละเอียดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
ณ ประเทศญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ ๑๘-๒๒ กันยายน ๒๕๕๓
ประจำปีงบประมาณ

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติจากประธานสภาผู้แทนราษฎรให้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวนเงินทั้งสิ้น ๒,๐๒๒,๓๐๕ บาท ดังนี้

๑. ค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน	๔๑๗,๐๕๐	บาท
๒. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง	๑๕๐,๕๐๐	บาท
๓. ค่าเช่าที่พัก	๕๐๕,๖๐๐	บาท
๔. ค่ารับรอง	๒๕๐,๐๐๐	บาท
๕. ค่าใช้จ่ายอื่น	๒๖๕,๑๕๐	บาท
- ค่าพาหนะภายในประเทศของต่างประเทศ (๒๑๒,๔๕๐ บาท)		
- ค่าหนังสือเดินทาง (๔,๐๐๐ บาท)		
- ค่าเครื่องแต่งตัว (๓๓,๐๐๐ บาท)		
- ค่าของขวัญ (๒๐,๐๐๐ บาท)		

รวมเงินทั้งสิ้น ๑,๐๘๘,๑๕๕ บาท

๒. คณะเดินทาง ๑๕ คน ประกอบด้วย กรรมการ จำนวน ๗ คน ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน เลขานุการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน ข้าราชการรัฐสภา จำนวน ๒ คน และผู้ติดตาม (ไม่เบิกค่าใช้จ่ายจากงบประมาณ) จำนวน ๘ คน ร่วมเดินทางไปศึกษาดูงาน

(นายสุชาติ ดันตวิณิชานนท์)

ประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

กลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

เบอร์โทร ๐๒ ๒๔๔ ๒๖๖๗

เบอร์โทรสาร ๐๒ ๒๔๔ ๒๖๕๕